

BORRADOR PROXECTO DE LEI DE RESIDUOS E SOLOS CONTAMINADOS DE GALICIA

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A Constitución española, no seu artigo 45 recoñece o dereito de todos os españois a gozar dun medio adecuado para a persoa e establece o correlativo deber de conservalo. Así mesmo, por medio dos artigos 148 e 149, leva a cabo unha distribución das competencias entre o Estado e as comunidades autónomas, en virtude das cales corresponde ao Estado, como competencia exclusiva, a lexislación básica sobre a protección do ambiente e ás comunidades autónomas a súa xestión así como o establecemento de normas adicionais de protección.

A Comunidade autónoma de Galicia asumiu, a través do artigo 27.30 do seu Estatuto de autonomía, a competencia exclusiva para aprobar as normas adicionais sobre protección do medio, en virtude da cal, a nosa Comunidade Autónoma vén ditando normas específicas sobre a produción e a xestión de residuos. Tal foi o caso da aprobación, no seu día, da Lei 1/1995, do 2 de xaneiro, de protección ambiental de Galicia, que constituíu a norma marco de referencia en materia ambiental, así como a aprobación máis adiante da Lei 10/2008, do 3 de novembro, de residuos de Galicia, xustificada pola necesidade de completar o marco xurídico xa existente, regulando, de conformidade co disposto na normativa básica aprobada nos últimos anos, a produción e xestión de residuos no ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia.

A aprobación da presente lei responde á concorrencia de circunstancias similares ás que motivaron, dez anos antes, a elaboración da Lei 10/2008 referida, e pretende proporcionar á Comunidade Autónoma de Galicia un réxime xurídico completo e actualizado, de conformidade co marco normativo vixente, en materia de produción, xestión de residuos e solos contaminados.

II

No tempo transcorrido desde a publicación da última lei galega de residuos os cambios experimentados foron importantes, tanto desde o punto de vista cuantitativo como cualitativo, tras a entrada en vigor de novas normas no ámbito comunitario e estatal que están a incidir dunha maneira directa sobre a normativa autonómica, ben sexa por regular novos aspectos non contemplados na nosa normativa ou polo feito de ditarse normativa estatal de carácter básico respecto diso, que xustifica a necesidade de actualizar, modificar e/ou completar o marco xurídico existente ata a actualidade na

comunidade autónoma galega.

Así, no ámbito comunitario, a Directiva 2008/98/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 19 de novembro de 2008, sobre os residuos e pola que se derrogan determinadas Directivas integrándoas nunha única norma (denominada en diante “Directiva marco de residuos”) estableceu o marco xurídico da Unión Europea para a xestión dos residuos, proporcionou os instrumentos que permiten disociar a relación existente entre crecemento económico e produción de residuos, facendo fincapé na prevención, entendida como o conxunto de medidas adoptadas antes de que un produto se transforme en residuo, para reducir tanto a cantidade como o contido en substancias perigosas, como os impactos adversos sobre a saúde humana e o medio dos residuos xerados. Así mesmo incorporou o principio de xerarquía na produción e xestión de residuos, pivotando, por esta orde, na prevención, a preparación para a reutilización, a reciclaxe, e outras formas de valorización, incluída a valorización enerxética. O fin, transformar a Unión Europea nunha “sociedade da reciclaxe”.

Posteriormente, a Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados, traspuxo ao ordenamento estatal o Directiva marco de residuos. Esta lei, que ten carácter de lexislación básica, incorpora todas as novidades introducidas pola normativa europea e, coa finalidade de simplificar as cargas administrativas sobre os operadores, substitúe parte das autorizacións existentes na lei anterior por comunicacións. Ademais, regula de maneira máis sistematizada e coherente o marco legal da denominada “responsabilidade ampliada do produtor do produto”, en virtude da cal as persoas produtoras de produtos que co seu uso xerarán residuos, quedan involucrados na prevención e na organización da xestión dos residuos xerados, de acordo co principio de quen contamina paga.

Como consecuencia da substitución de determinadas autorizacións administrativas por comunicacións previas, a lei reforza as potestades das Administracións públicas para a inspección, a vixilancia e o control das actividades reguladas.

Coa finalidade de dotar dunha mellor intelixibilidade a esta lei, reproducése algún dos artigos da Lei 22/2011, do 28 de xullo, permitindo que na lei galega queden perfectamente integrados aqueles preceptos da norma básica estatal que posibiliten que os destinatarios da norma poidan ter unha visión de conxunto da regulación aplicable.

En relación á planificación na produción e xestión de residuos Galicia ten culminado o seu proceso planificador a través do Plan de xestión de residuos urbanos de Galicia

2010-2020 que foi modificado no ano 2016 para adaptarse a novos obxectivos e para ampliar a súa vixencia ata o 2022, e no eido dos residuos industriais, o Plan de xestión de residuos industriais, PRIGA 2016-2022.

Este tamén foi un período de importantes desenvolvementos regulamentarios, así, o Real Decreto 110/2015, do 20 de febreiro, sobre residuos de aparellos eléctricos e electrónicos; o Real Decreto 710/2015, do 24 de xullo, polo que se modifica o Real Decreto 106/2008, do 1 de febreiro, sobre pilas e acumuladores e a xestión ambiental dos seus residuos; e o Real Decreto 180/2015, do 13 de marzo, polo que se regula o traslado de residuos no interior do territorio do Estado.

A todo iso hai que engadir a necesaria transición na que se atopa inmersa esta Comunidade Autónoma cara a unha auténtica Economía Circular, coa que se pretende, de acordo co plan de acción impulsado no ámbito comunitario, que o valor dos produtos, os materiais e os recursos, perduren na economía durante o maior tempo posible, que se reduza ao mínimo a xeración de residuos e que, en definitiva, os esforzos vaian encamiñados a lograr unha economía sustentable, hipocarbónica e eficiente no uso dos recursos e competitiva.

Neste sentido, a Unión Europea comezou en 2010 a transformación do modelo económico imperante ata entón. O VII Programa de Acción en materia de Medio Ambiente regulado pola Decisión nº 1386/2013/UE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 20 de novembro, xa anunciaba a necesidade de fomentar a transición cara a unha economía verde, primando as medidas encamiñadas a desvincular por completo o crecemento económico da degradación do medio, para conquistar unha Unión Europea baseada nunha economía hipocarbónica e eficaz no uso dos recursos, ecolóxica e competitiva.

En decembro de 2015 a Comisión Europea propón un paquete de medidas coas que se persegue transformar a economía lineal baseada no trinomio extraer-usar-e-tirar nunha economía circular na que, onde antes tiñamos residuos, agora teñamos recursos potenciais que poidan ser utilizados de novo no sistema de produción.

Ese paquete de medidas inclúe un bo número de propostas que terán un impacto importante nos máis diversos niveis, tanto produtivo e económico, como social, ademais dos puramente ambientais.

O Plan de Acción para a Economía Circular (Bruselas, 2.12.2015 COM(2015) 614 final), deseñado pola Comisión Europea baixo o lema “pechar o círculo”, inclúe toda unha serie de propostas legislativas sobre residuos para reducir os depósitos en vertedoiros e

aumentar a preparación para a súa reutilización e reciclaxe, así como un Anexo con 54 medidas de desenvolvemento nos ámbitos da produción, o consumo, a xestión de residuos, o mercado secundario de materias primas, e as accións sectoriais (plásticos, residuos alimentarios, materias primas críticas, construción e demolición, e biomasa e bioproductos) e o fomento da I+D+I.

En particular, en materia de residuos e dentro dese paquete de medidas, a Unión Europea ten posto o foco na necesidade de modificar as Directivas que regulan a vertedura de residuos, os vehículos ao final da súa vida útil, os residuos de aparellos eléctricos e electrónicos, os residuos de pilas e acumuladores e os envases e residuos de envases, ao obxecto de incidir nas obrigas que corresponden ás persoas produtoras de produtos no marco da responsabilidade ampliada do produtor.

Por iso, co obxectivo fundamental de facilitar e promover a transición na Xunta de Galicia cara a unha verdadeira economía circular, segundo as premisas impostas no ámbito comunitario, este departamento autonómico fixouse o obxectivo de dotar a Galicia da súa propia estratexia de economía circular, co fin de desenvolver o marco establecido pola Comisión, adaptándoo ás súas peculiaridades económicas, sociais, naturais, produtivas e enerxéticas, comportando non só beneficios ambientais asociados á correcta xestión dos residuos, á protección do solo, das augas, do aire, ou do clima, senón que proporcionará igualmente beneficios económicos e sociais asociados.

O presente texto normativo nace imbuído dese espírito de cambio, onde esta necesaria transición brinde a oportunidade de transformar a nosa economía, xerando novas vantaxes competitivas e sustentables para Europa, en xeral, e para Galicia, en particular, polo que a nosa Comunidade Autónoma desexa unha activa participación neste proceso incorporando á presente lei, como principios inspiradores, a economía circular e a loita contra o cambio climático.

Desde esta orientación, alcanza ademais condición de principio xeral informador da política de residuos o principio de xerarquía na prevención e xestión, onde a base da pirámide, e polo tanto, o maior esforzo das Administracións públicas debe corresponder á prevención do residuo, e por esta orde, á preparación para a súa reutilización, a súa reciclaxe, e de non ser posible, a outros tipos de valorización, minimizando por completo a eliminación de residuos, con maior énfase sobre a eliminación de residuos en vertedoiros.

III

O articulado da presente Lei estrutúrase en IX Títulos que desenvolven 88 artigos.

O Título preliminar regula, nas súas Disposicións Xerais, os aspectos inspiradores da Directiva Marco de Residuos e da política de residuos da Unión Europea que se sinalaron nesta exposición de motivos: concepto, obxectivos, definicións, fin da condición de residuo e subproduto.

O Capítulo II regula a distribución competencial entre a Administración da Comunidade Autónoma de Galicia e as das entidades locais, establecendo a necesaria coordinación interadministrativa entre estas.

No Capítulo III, recóllense os principios da política de residuos, entre os que resalta o principio de xerarquía de residuos e o principio de “quen contamina paga”, de tanta transcendencia nesta materia.

O Título I, “Política de Residuos. Instrumentos”, establece a regulación dos Plans de Xestión e dos Programas de Prevención de Residuos a nivel autonómico, especificando os mecanismos de seguimento e control, así como do cumprimento dos seus obxectivos e os supostos para a súa revisión. Contémplanse así mesmo os Programas locais de prevención e xestión de residuos.

O Título II, “Da produción, posesión e xestión de residuos” consta de tres Capítulos. No Capítulo I, quedan establecidas as obrigas do produtor/a ou outro posuidor/a inicial do residuo, así como as obrigas que se asumen na xestión. Así mesmo, recóllense os supostos nos que resulta necesaria a constitución dun seguro e/ou unha fianza que garanta a restitución dun dano que o desenvolvemento da actividade poida causar no medio.

O Capítulo II regula o réxime de intervención administrativa de todas as actividades relacionadas coa produción e xestión de residuos, incluídas as levadas a cabo polos sistemas de responsabilidade ampliada do produtor, refundindo nun só artigo todas as actividades sometidas a autorización ou comunicación previa. Ademais recóllense os supostos nos que será necesario solicitar informe a outras Administracións, establecendo o carácter preceptivo e vinculante destes informes.

O Capítulo III, establece o réxime xurídico do traslado de residuos. A este respecto, debido á regulación estatal sobre traslados de residuos, que establece requisitos básicos a cumprir en todos os traslados de residuos realizados dentro do territorio estatal, incluídos os desenvolvementos dentro do territorio dunha comunidade autónoma, era necesario clarificar o réxime xurídico do traslado de residuos en Galicia, que ten

regulado a través de normativa específica o réxime de traslados e de rastrexabilidade na produción e xestión de residuos. Así, para dotar dunha maior seguridade xurídica aos operadores, e en aras de facilitar a aplicación da normativa sobre rastrexabilidade de residuos derrégase o Decreto 59/2009, do 26 de febreiro, polo que se regula a rastrexabilidade de residuos.

Ademais, por primeira vez, a nivel de norma con rango de lei, faise referencia á existencia da plataforma electrónica que a Xunta de Galicia pon a disposición dos produtores e xestores con instalacións no noso territorio, para permitir e facilitar o cumprimento das súas obrigas na materia, tanto respecto dos movementos de residuos realizados dentro da comunidade autónoma como respecto dos movementos de residuos realizados entre comunidades autónomas e cuxo uso é obrigatorio.

O Título III “Xestión de residuos domésticos, comerciais e industriais” desenvolve, entre outros aspectos, o réxime xurídico dos puntos limpos.

Establécese a necesidade de fomentar a creación de puntos de recollida de residuos industriais e o fomento de medidas específicas de prevención da fracción orgánica dos residuos así como da súa reciclaxe a través da implantación de sistemas de compostaxe doméstica e comunitaria, así como de medidas para a redución do desperdicio alimentario. Así mesmo recóllense prohibicións sobre a entrega gratuíta de bolsas de plásticos e a venda de vaixela dun só uso.

O Título IV regula a responsabilidade ampliada do produtor do produto, recollendo os aspectos básicos da normativa estatal e regulando os Convenios de Colaboración, como instrumentos de regulación dos compromisos adquiridos polos sistemas de cara á consecución dos obxectivos que lle son propios.

O Título V prevé a declaración de utilidade pública e interese social no establecemento ou ampliación de instalacións de xestión de residuos a efectos da lexislación sobre expropiación forzosa que xa se recollía na anterior Lei 10/2008, do 3 de novembro, de residuos de Galicia.

O Título VI regula os solos contaminados. O Capítulo I, introduce os principios da política de solos e clarifica algúns supostos específicos de non aplicación da normativa de solos e recólléndose as obrigas de información que con carácter xeral se establecen neste ámbito.

O Capítulo II regula os instrumentos de avaliación de calidade do solo, recollidos na normativa sectorial.

O Capítulo III regula a declaración de solos contaminados, os seus efectos e os suxeitos obrigados á súa recuperación, así como a posibilidade de reparación de maneira voluntaria.

O Capítulo IV relaciona un conxunto de instrumentos de políticas de solos, entre os que se inclúe o rexistro da calidade do solo.

O Título VII, regula o marco xurídico de subvencións, así como as accións de promoción e difusión para alcanzar os obxectivos da lei.

O Título VIII, “Vixilancia, inspección, control e potestade sancionadora”, desenvólvese en tres Capítulos.

O Capítulo I “Vixilancia, inspección, e control” ”, onde se detallan os órganos competentes para o exercicio de actividades de vixilancia e control e as súas potestades e funcións.

O Capítulo II: “Responsabilidade e réxime sancionador”, onde se regula a potestade sancionadora, a responsabilidade administrativa e os suxeitos responsables.

Por último, no Capítulo III, “Procedemento sancionador”, régulanse as consecuencias derivadas de situacións de urxencia, mediante a adopción de medidas provisionais. Ademais, establécense os órganos competentes para a imposición das sancións.

A Lei termina con tres disposicións adicionais, catro disposicións transitorias, unha derogatoria e dous finais.

As disposicións adicionais regulan a responsabilidade no caso de sanción por incumprimento da normativa europea, a tramitación electrónica da totalidade dos procedementos incluídos nesta lei e a recuperación de solos degradados por verteduras incontroladas.

Expresamente derrógase a Lei 10/2008, do 3 de novembro, de residuos de Galicia, o Decreto 59/2009, do 26 de febreiro, de rastrexabilidade de residuos, e o Decreto 154/1998, do 28 de maio, polo que se publica o catálogo de residuos de Galicia e todas aquelas disposicións que se opoñan ou contradigan ao establecido na presente Lei.

Habílitase ao Consello da Xunta e á persoa titular da consellería con competencias en materia de medio ambiente para o desenvolvemento da presente lei, que entrará en vigor ao día seguinte da súa publicación no Diario Oficial de Galicia.

IV

Desta maneira danse por cumpridos os obxectivos propostos coa elaboración da

presente lei en orde, por un lado, a dispoñer na nosa Comunidade Autónoma dun marco normativo que, de conformidade co marco competencial referido, concilie o réxime xurídico común ou básico coas peculiaridades que presenta, ou pode presentar, a xestión dos residuos no noso territorio; e por outro actualizar os textos anteriores adaptándoos á normativa básica, introducindo elementos novos e mantendo outros que se modifican parcial ou totalmente. Tamén procúrase unha normativa máis completa e tecnicamente máis acomodada para facer fronte ás necesidades existentes na nosa Comunidade e acorde coa experiencia e os avances que esta materia experimentou nos últimos anos e se atende á simplificación das cargas administrativas impostas aos administrados e á mellora do control e da xestión efectiva dos procedementos administrativos regulados nesta lei.

V

Finalmente, de conformidade con todo o exposto anteriormente, coa aprobación desta lei, dáse pleno cumprimento aos principios de necesidade, eficacia, proporcionalidade, seguridade xurídica, transparencia e eficiencia, que constitúen os principios de boa regulación establecidos no artigo 129 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, de procedemento administrativo común das Administracións públicas.

En canto ao principio de transparencia, no procedemento de elaboración desta lei promoveuse a participación pública da cidadanía en xeral e dos operadores económicos dos sectores afectados en particular, incluída a consulta pública previa a que se refire o art. 133 da Lei 39/2015, do 1 de outubro.

Por todo o exposto, o Parlamento de Galicia aprobou e eu, de conformidade co artigo 13.2 do Estatuto de autonomía de Galicia e co artigo 24 da Lei 1/1983, do 22 de febreiro, reguladora da Xunta e da súa presidencia, promulgo en nome do Rei a Lei de residuos e solos contaminados de Galicia.

TÍTULO PRELIMINAR

Disposicións e principios xerais

CAPÍTULO I

Disposicións Xerais

Artigo 1. Obxecto

1. Constitúe o obxecto da presente lei a regulación da produción e xestión sustentable dos residuos, potenciando medidas que preveñan a súa produción e diminúan os impactos adversos sobre a saúde humana e o medio, vinculados á súa xeración e xestión, á vez que se fomenta o uso sustentable dos recursos e a transición cara a unha economía circular no territorio da Comunidade Autónoma de Galicia.

2. É obxecto, ademais, desta lei regular o réxime xurídico dos solos contaminados.

Artigo 2. Finalidades e obxectivos

1. Esta lei ten como finalidade fomentar:

a) A progresiva transformación da sociedade galega nunha sociedade cuxo sistema produtivo estea baseado na economía circular, potenciando a utilización do residuo como recurso e o seu valor económico e favorecendo a creación de emprego verde de calidade.

b) A loita contra o cambio climático a través, principalmente, da vixencia do principio de coherencia e supeditación da política de residuos coa estratexia contra o cambio climático.

c) A estabilización e redución da produción de residuos, en canto ao seu peso, volume, diversidade e perigosidade, co fin de disociar a produción de residuos do crecemento económico.

2. Para a consecución destes fins establécense os seguintes obxectivos cuantitativos:

a) A redución progresiva do peso dos residuos producidos no ano 2020 nun 10% respecto dos xerados no ano 2010 e dun 15% no 2025.

b) O incremento progresivo da cantidade de residuos domésticos e comerciais destinados á preparación para a reutilización e a reciclaxe para as seguintes fraccións: papel e cartón, metais, vidro, plástico, biorresíduos e doutras susceptibles de ser preparadas para a reutilización, que deberán alcanzar, no seu conxunto, como mínimo, o 50% en peso para o 2020, correspondendo un 2% á preparación para a reutilización,

principalmente de residuos téxtiles, residuos de aparellos eléctricos e electrónicos e mobles. Para o 2025 o obxectivo a alcanzar será do 55%, no 2030 do 60% e no 2035 do 65%.

c) En 2035 só poderán eliminarse en vertedoiro ata un máximo do 10% dos residuos domésticos xerados.

d) Antes do 2020, a cantidade de residuos non perigosos de construción e demolición destinados á preparación para a reutilización, a reciclaxe e outros tipos de valorización material, deberá alcanzar o 70% en peso dos residuos producidos. En 2025 esta porcentaxe deberá alcanzar o 75%.

Para o cómputo deste fluxo quedarán excluídos os materiais naturais escavados codificados co LER 17 05 04.

e) Establécense ademais como obxectivos aqueles fixados polas normas reguladoras de determinados fluxos de residuos, e en concreto, os seguintes:

1º No 2025 o obxectivo de reciclaxe de envases total será do 65%, fixándose nun 70% para o ano 2030.

En canto aos obxectivos desagregados por material:

- a) Para papel e cartón fíxase nun 75% para o 2025 e un 85% para o 2030.
- b) Para vidro fíxase nun 70% para o 2025 e nun 75% para o 2030.
- c) Para plásticos fíxase nun 50% para o 2025 e nun 55% para o 2030.
- d) Para madeira fíxase nun 25% para o 2025 e nun 30% para o 2030.
- e) Para férricos fíxase nun 70% para o 2025 e nun 80% para o 2030.
- f) Para aluminio fíxase nun 50% para o 2025 e nun 60% para o 2030.

2º Para os residuos de pilas e acumuladores, os obxectivos mínimos de recollida a alcanzar serán:

- a) Para as pilas e acumuladores portátiles o 50% a partir do 31 de decembro de 2020.
- b) Para as pilas, acumuladores e baterías industriais que non conteñan nin cadmio nin chumbo o 70% a partir do 31 de decembro de 2020.
- c) Con respecto á reciclaxe establécese como nivel de eficiencia mínimo, o 65% en peso de media, de pilas e acumuladores de chumbo-ácido, o 75% en

peso, como media, das pilas e acumuladores de níquel-cadmio, e o 50% en peso, como media, das demais pilas e acumuladores.

3º Os obxectivos mínimos de valorización dos residuos de aparellos eléctricos e electrónicos (RAEE), son os establecidos no Real Decreto 110/2015, do 20 de febreiro, sobre residuos de aparellos eléctricos e electrónicos

4º No ano 2020 alcanzaranse, como mínimo, para pneumáticos ao final da súa vida útil (NFVU): 15% para a preparación para a reutilización (segundo uso e recauchutado), 45% para reciclaxe (a reciclaxe do aceiro será do 100%), e un máximo do 40% de valorización enerxética.

5º Respecto ao aceite industrial usado, a súa recollida e xestión realizarase de conformidade coas mellores técnicas dispoñibles, e será do 100% sobre o total xerado, garantindo que se somete aos tratamentos adecuados necesarios, de forma que se asegure a protección da saúde humana e do medio, en calquera dos usos a que se destine.

3. Para a consecución dos anteriores obxectivos e finalidades:

a) Colaborarase coas entidades locais na xestión daqueles residuos da súa competencia, con especial atención á implantación efectiva da recollida separada en orixe de novas fraccións, en especial dos biorresiduos para destinalos a compostaxe ou a dixestión anaerobia. Os concellos deberán instaurar a recollida separada dos biorresiduos no servizo de xestión dos residuos municipais antes do 31 de decembro do 2023.

b) Colaborarase na posta en marcha de centros especializados na preparación para a reutilización de residuos, en especial dos residuos de aparellos eléctricos e electrónicos, téxtiles e mobles. A estes efectos, antes do 31 de decembro do 2024, deberá estar establecida a recollida separada para residuos téxtiles e residuos perigosos de orixe doméstica.

c) Impulsarase o establecemento de medidas de promoción de posta no mercado de produtos de segunda man e daqueles que fosen preparados para ser reempregados.

d) Poñeranse en marcha medidas de fomento do mercado da reciclaxe.

e) Impulsarase a economía colaborativa como medida de prevención na produción de residuos.

f) Adoptaranse medidas de fomento da contratación pública ecolóxica, facendo especial

fincapé nos aspectos da economía circular.

Artigo 3. Ámbito de aplicación

1. Esta lei resulta de aplicación a todo tipo de residuos que se orixinen ou xestionen no territorio galego, coas seguintes exclusións:

a) As emisións á atmosfera reguladas na normativa de calidade do aire e protección á atmosfera, así como o dióxido de carbono capturado e transportado con fins de almacenamento xeolóxico e efectivamente almacenado en formacións xeolóxicas de conformidade coa normativa sectorial de aplicación. Tampouco se aplicará ao almacenamento xeolóxico de dióxido de carbono realizado con fins de investigación, desenvolvemento ou experimentación de novos produtos e procesos, sempre que a capacidade prevista de almacenamento sexa inferior a 100 kilotoneladas.

b) Os solos non contaminados escavados e outros materiais naturais escavados durante as actividades de construción, cando se teña a certeza de que estes materiais utilizaranse con fins de construción no seu estado natural no lugar ou obra onde foron extraídos.

c) Os residuos radioactivos.

d) Os explosivos desclasificados.

e) As materias fecais (salvo os catalogados como subprodutos animais non destinados ao consumo humano cando se destinen á incineración, aos vertedoiros ou sexan utilizados nunha planta de biogás ou de compostaxe), palla e outro material natural non perigoso, agrícola ou silvícola, utilizado en explotacións agrícolas e gandeiras, na silvicultura ou na produción de enerxía a base desta biomasa, mediante procedementos ou métodos que non poñan en perigo a saúde humana ou danen o medio.

Inclúese nesta excepción o material fecal hixienizado resultado de procesos de dixestión anaerobia.

2. Esta Lei non será de aplicación aos residuos que se citan a continuación, nos aspectos xa regulados por outra norma comunitaria ou estatal:

a) As augas residuais.

b) Os subprodutos animais regulados na normativa pola que se establecen as disposicións sanitarias aplicables aos subprodutos animais e os produtos derivados non destinados ao consumo humano.

Non se inclúen nesta excepción, e polo tanto regularanse por esta Lei, os subprodutos

animais e os seus produtos derivados, cando se destinen á incineración, aos vertedoiros ou sexan utilizados nunha planta de biogás ou de compostaxe.

c) Os cadáveres de animais que morresen de forma diferente ao sacrificio, incluídos os que morresen co fin de erradicar epizootías, e que son eliminados con arranxo á normativa pola que se establecen as disposicións sanitarias aplicables aos subprodutos animais e aos produtos derivados non destinados a consumo humano.

d) Os residuos resultantes da prospección, da extracción, do tratamento ou do almacenamento de recursos minerais, así como da explotación de canteiras cubertos pola normativa que regula a xestión dos residuos de industrias extractivas e de protección e rehabilitación do espazo afectado por actividades mineiras.

e) substancias que se destinen a ser utilizadas como materias primas para pensos tal e como se definen no artigo 3, apartado 2, letra g), do Regulamento (CE) n.º 767/2009 do Parlamento Europeo e do Consello e que non sexan subprodutos animais nin os conteñan;

3. Sen prexuízo das obrigas impostas en virtude da normativa específica aplicable, exclúense do ámbito de aplicación desta lei os sedimentos non perigosos recolados no interior das augas superficiais a efectos de xestión das augas e das vías navegables, de prevención das inundacións ou de mitigación dos efectos das inundacións e das secas, ou de creación de novas superficies de terreo, se se demostra que devanditos sedimentos non son perigosos.

Artigo 4. Definicións

Aos efectos da presente Lei resultarán de aplicación as definicións recollidas no artigo 3 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados, e ademais, as seguintes:

Para os efectos da presente Lei enténdese por:

1) «Actividades potencialmente contaminantes»: aquelas actividades de tipo industrial ou comercial que, xa sexa polo manexo de substancias perigosas, xa sexa pola xeración de residuos, poden contaminar o solo.

2) «Árido reciclado»: material resultante de valorización final de residuos de construción e demolición que cumpra cos requisitos especificados na normativa sobre disposicións para a libre circulación de produtos de construción e aqueles que se especifiquen na normativa sobre fin de condición de residuo.

3) «Comercialización»: todo subministro dun produto para a súa distribución, consumo ou utilización no mercado no transcurso dunha actividade comercial xa sexa previo pago ou a título gratuito.

4)«Compostaxe doméstica»: xestión dos propios residuos domésticos de carácter orgánico biodegradable producidos nun fogar ou similar e que realizan as persoas e/ou familias individualmente para a utilización particular do compost resultante. A compostaxe doméstica considérase unha operación de prevención de residuos.

5)«Compostaxe comunitaria»: A compostaxe comunitaria é a xestión dos residuos domésticos de carácter orgánico biodegradable producidos nos fogares ou similares nunha instalación común creada para o efecto, co fin de obter un recurso para a súa aplicación como fertilizante ou substrato de cultivo.

6)«Desperdicio alimentario»: Produtos alimentarios que tiveran como destino a alimentación humana, non vendidos ou consumidos en todas as fases da cadea de produción, transformación, fabricación e subministro de alimentos, incluída a venda polo miúdo e outros tipos de distribución de alimentos, en restaurantes e servizos alimentarios, así como nos fogares.

7)«Dixestato»: produto resultante da dixestión anaerobia de residuos.

8)«Pequeno produtor de residuos perigosos»: o produtor de residuos perigosos que produce menos de 10 toneladas anuais de residuos perigosos.

9)«Planta fixa»: instalación fixa ou móbil que non cumpra cos requisitos sinalados no apartado seguinte para ser considerada planta móbil.

10)«Planta móbil»: instalación que se monta ou traslada para achegarse aos centros de produción do residuo ou ao seu lugar de aplicación, e que non ten carácter de permanencia no lugar por atoparse vinculadas a un momento de produción puntual dun tipo de residuo ou a unha actividade de rexeneración ambiental, por un tempo non superior a un ano.

11) «Plástico»: material composto por un polímero, definido de acordo ao establecido no artigo 3.5 do Regulamento (CE) n.º 1907/2006, do Parlamento Europeo e do Consello, do 18 de decembro de 2006, relativo ao rexistro, avaliación, autorización e á restrición das substancias e preparados químicos (REACH), ao que poden terse engadido aditivos u outras substancias, e que pode funcionar como principal compoñente estrutural dos produtos finais, coa excepción dos polímeros naturais que non foran modificados quimicamente;

12)«Produtor de residuos perigosos»: o produtor de residuos perigosos que produce 10 ou máis toneladas anuais de residuos perigosos.

13)«Proxecto de investigación, desenvolvemento e innovación»: aqueles proxectos que teñan por obxecto o estudo e/ou experimentación de novas tecnoloxías e/ou procesos no campo do tratamento de residuos e que conte co correspondente informe técnico certificado por unha entidade acreditada por un organismo nacional de acreditación..

Aos efectos do establecido nesta lei, estes proxectos terán unha duración máxima dun ano, salvo conformidade do órgano competente en residuos e previa solicitude fundada do equipo investigador.

14) «Punto limpo»: instalación de recollida separada e almacenamento temporal de residuos de competencia municipal que polo seu gran volume ou perigo deben ser depositados en instalacións específicas.

15) «Punto limpo móbil»: instalación móbil de recollida separada de residuos de competencia municipal.

16) «Recheo»: operación de valorización, sempre que así se declare pola autoridade competente, na que se utilizan residuos non perigosos aptos para os fins de rexeneración de zonas escavadas ou para obras de enxeñería paisaxística. Os residuos empregados para recheo deben substituír a materiais que non sexan residuos, ser aptos para os fins mencionados anteriormente e estar limitados á cantidade estritamente necesaria para lograr os ditos fins.

17)«Residuo alimentario»: todos os alimentos, tal e como se definen no artigo 2 do Regulamento (CE) nº 178/2002 do Parlamento Europeo e do Consello, do 28 de xaneiro de 2002 polo que se establecen os principios e os requisitos xerais da lexislación alimentaria, créase a Autoridade Europea de Seguridade Alimentaria e fíxanse os procedementos relativos á seguridade alimentaria, que se converteron en residuos.

18)«Residuo inerte»: aquel que cumpre cos criterios establecidos no apartado 2.1 da Decisión do Consello do 19 de decembro de 2002, pola que se establecen os criterios e procedementos de admisión de residuos en vertedoiros.

19)«Réxime de responsabilidade ampliada do produtor»: o conxunto de medidas adoptadas polos Estados membros para garantir que os produtores de produtos asuman a responsabilidade financeira ou financeira e organizativa da xestión da fase como residuo do ciclo de vida dun produto.

20)«Solo alterado»: solo cuxas características foron alteradas negativamente pola

presenza de compoñentes químicos de carácter perigoso procedentes da actividade humana, en concentración tal que superan os niveis xenéricos de referencia establecidos pola normativa vixente ou o 50 mg/kg de hidrocarburos totais de petróleo e que non teñen a consideración de solo contaminado.

21) «Tratamento intermedio»: as operacións realizadas sobre o residuo que precisen un tratamento posterior.

22) «Tratamento final»: todas as operacións de tratamento de residuos non incluídas no apartado anterior.

23) «Vaixela dun só uso»: os pratos, garfos, coitelos, culleres fabricados total ou parcialmente con plástico e que non foron concibidos, deseñados ou comercializados para realizar múltiples circuítos ou rotacións ao longo do seu ciclo de vida sendo reempregados co mesmo fin para o que foron concibidos;

24) «Valorización»: calquera operación cuxo resultado principal sexa que o residuo sirva a unha finalidade útil ao substituír a outros materiais, que doutro xeito utilizaríanse para cumprir unha función particular, ou que o residuo sexa preparado para cumprir esa función na instalación ou na economía en xeral. Considérase tamén valorización o almacenamento de residuos en espera de calquera das operacións enumeradas de R1 a R12, excluído o almacenamento temporal na espera de recollida no lugar onde se produciu o residuo.

25) «Valorización final»: Operacións de preparación para a reutilización e reciclado de residuos polas cales os residuos son transformados de novo en produtos, materiais ou substancias, incluída a valorización enerxética.

26) «Valorización material»: toda operación de valorización distinta á valorización enerxética e da transformación en materiais que vaian a ser utilizados como combustible u outros medios de xerar enerxía. Inclúe, entre outras operacións, a preparación para a reutilización, o reciclado e o recheo.

Artigo 5. Fin da condición de residuo

1. De conformidade co sinalado na normativa básica estatal, os residuos, que tras someterse a unha operación de valorización, cumpran as especificacións ditadas pola normativa correspondente do ministerio con competencias en medio ambiente, poderán deixar de considerarse como tales.

Así mesmo tamén deixarán de ser considerados residuos aqueles que cumpran cos criterios establecidos a nivel comunitario e presenten a certificación sobre o cumprimento dos requisitos correspondentes.

2. Os xestores autorizados pola Comunidade Autónoma de Galicia que cumpran cos requisitos establecidos na normativa correspondente do ministerio competente, sinaladas no parágrafo anterior, deberán presentar ante o órgano da Xunta de Galicia con atribucións en materia de residuos, un certificado de conformidade do produto emitido por unha entidade acreditada por un organismo nacional de acreditación. En tanto non se obteña, aos residuos de saída do proceso de valorización seguiralles sendo de aplicación a normativa de residuos.

3. As substancias ou obxectos afectados polos apartados anteriores e polas súas normas de desenvolvemento, serán computados como residuos valorizados a efectos de cumprimento de obxectivos.

4. Nas memorias anuais que os xestores deben presentar de conformidade co sinalado no artigo 26 desta Lei, achegarase a información que respecto destes produtos se determine polo órgano competente en materia residuos .

Artigo 6. Subprodutos

1. A substancia ou obxecto, resultante dun proceso de produción, cuxa finalidade primaria non sexa a produción desa substancia ou obxecto, será considerada subproduto e non residuo se cumpre cos requisitos establecidos pola normativa correspondente do ministerio competente en materia de medio ambiente de conformidade co sinalado na normativa básica estatal.

2. As persoas titulares das instalacións situadas en Galicia que produzan subprodutos segundo o establecido no parágrafo anterior, deberán notificar na forma establecida na normativa do ministerio competente en materia de medio ambiente que corresponda, ao órgano da Xunta de Galicia competente en materia de residuos, a súa intención de xestionar un residuo como subproduto, para a súa comprobación, control e inscrición no rexistro de produtores e xestores de residuos de Galicia.

Así mesmo, as persoas titulares de instalacións situadas fora da Comunidade Autónoma de Galicia que produzan subprodutos para ser utilizados en instalacións situadas dentro da Comunidade Autónoma, deberán presentar ao órgano da Xunta de Galicia con competencias en materia de residuos unha copia da comunicación presentada na comunidade autónoma onde se produce o subproduto.

3. As persoas titulares das instalacións situadas en Galicia que produzan e utilicen subprodutos segundo o establecido no parágrafo anterior, deberán levar un rexistro cronolóxico das cantidades xestionadas como subproduto, que deberá manterse e estar a disposición da Administración durante un período mínimo de cinco anos.

CAPÍTULO II

Organización e competencias

Artigo 7. Competencias das entidades locais

1. As entidades locais serán competentes para a xestión dos residuos nos termos sinalados na presente lei e na normativa básica estatal.

2. En particular corresponde aos concellos:

a) Como servizo obrigatorio, a recollida, o transporte e o tratamento dos residuos domésticos xerados nos fogares, comercios e servizos na forma en que establezan as súas respectivas ordenanzas, no marco xurídico do establecido na presente Lei, na normativa sectorial en materia de responsabilidade ampliada do produtor e no Plan de xestión de residuos urbanos de Galicia. A prestación deste servizo poderase levar a cabo de forma independente ou asociada.

b) O establecemento das medidas adecuadas para evitar o abandono e/ou vertedura de residuos domésticos.

c) O exercicio da potestade de vixilancia e inspección, e a potestade sancionadora no ámbito das súas competencias.

3. As entidades locais poderán:

a) Elaborar plans de xestión dos residuos da súa competencia de acordo co establecido na presente lei e nos plans de xestión de residuos ditados pola comunidade autónoma.

b) Elaborar programas de prevención dos residuos da súa competencia de acordo co establecido na presente lei e nos programas de prevención de residuos ditados pola comunidade autónoma

c) Xestionar os residuos comerciais non perigosos e os residuos domésticos xerados nas industrias nos termos que establezan as súas respectivas Ordenanzas, sen prexuízo de que os produtores destes residuos poidan xestionalos por si mesmos. Cando a entidade local estableza o seu propio sistema de xestión poderá impoñer, de

maneira motivada e baseándose en criterios de maior eficiencia e eficacia na xestión dos residuos, a incorporación obrigatoria dos produtores de residuos ao devandito sistema en determinados supostos.

d) A través das súas ordenanzas, obrigar ao produtor ou a outro posuidor de residuos perigosos domésticos ou de residuos cuxas características dificulten a súa xestión, a que adopten medidas para eliminar ou reducir as ditas características ou a que os depositen na forma e lugar adecuados.

e) Implantar sistemas de recollida separada de novas fraccións de residuos domésticos, de conformidade coa planificación establecida por parte da Comunidade Autónoma .

f) Realizar as súas actividades de xestión de residuos directamente ou mediante calquera outra forma de xestión prevista na lexislación sobre réxime local. Estas actividades poderanse levar a cabo por cada entidade local de forma independente ou mediante asociación de varias entidades locais.

Artigo 8. Competencias da Comunidade Autónoma de Galicia

Son competencias da Comunidade Autónoma de Galicia:

1. A elaboración dos plans autonómicos de xestión de residuos e dos programas autonómicos de prevención.
2. A autorización e rexistro das actividades de produción e xestión de residuos de conformidade co establecido nesta lei.
3. Asegurar o cumprimento das obrigas impostas aos produtores dentro do marco da responsabilidade ampliada do produtor, tanto de forma individual como colectiva.
4. O rexistro da información en materia de produción e xestión de residuos e en materia de solos contaminados, incluído o Rexistro de produtores e xestores de residuos de Galicia e o Rexistro da calidade de solos de Galicia.
5. Autorizar, no seu caso, o traslado desde ou cara a países da Unión Europea, ou nos casos estipulados de traslados no interior do territorio do Estado.
6. A tramitación dos procedementos en materia de solos contaminados así como a declaración de solos contaminados.
7. Declarar como servizo público, de titularidade autonómica ou municipal, todas ou algunhas das operacións de xestión de determinados tipos de residuos cando motivadamente sexa xustificado por razóns de adecuada protección da saúde humana e do medio.

8. O exercicio da potestade de vixilancia e inspección, e a potestade sancionadora no ámbito das súas competencias.

9. Calquera outra competencia en materia de residuos que non fose expresamente atribuída ás entidades locais ou á Administración estatal.

Artigo 9. Coordinación interadministrativa

1. Coa finalidade de realizar as accións necesarias para a consecución dos obxectivos establecidos na presente Lei e na planificación en materia de residuos, promoverase a coordinación entre as Administracións autonómica e local, e no seu caso, coa estatal, no que ao seu réxime competencial se refire.

2. Coa fin de asegurar a coherencia da actuación das Administracións públicas, a Xunta de Galicia disporá dos procedementos previstos na normativa de réxime local. Así mesmo, e de conformidade co disposto nos artigos 205 e seguintes da Lei 5/1997, do 22 de xullo, de Administración local de Galicia, atribúeselle a facultade de coordinar a actuación das entidades locais e, en especial, das deputacións provinciais, cando as actividades ou servizos locais comprendidos dentro dos obxectivos da presente lei transcendan o interese propio das correspondentes entidades, incidan ou condicionen de forma relevante os da Xunta de Galicia ou sexan concorrentes ou complementarios desta.

3. A potestade de coordinación, principalmente coas entidades locais, exercerase a través dos Plans de prevención e xestión de residuos aprobados pola Xunta de Galicia, que fixan os obxectivos e prioridades da acción pública en materia de residuos e a vinculación das entidades locais ao seu contido, nos termos previstos na lexislación básica e na presente Lei.

CAPÍTULO III

Principios da Política de Residuos

Artigo 10. Protección da saúde humana e do medio

1. A xestión dos residuos levarase a cabo sen poñer en perigo a saúde das persoas e sen crear riscos para a auga, o aire, o solo, a fauna ou a flora, eliminando molestias por ruídos e cheiros, respectando as paisaxes e o patrimonio natural.

2. As medidas que se adopten en materia de residuos serán coherentes coas estratexias de loita contra o cambio climático.

Artigo 11. Xerarquía de residuos

1. A Xunta de Galicia, no desenvolvemento das políticas e da lexislación en materia de prevención e xestión de residuos, aplicará para conseguir o mellor resultado ambiental global, a xerarquía de residuos pola seguinte orde de prioridade:

- a) Prevención;
- b) Preparación para a reutilización;
- c) Reciclaxe;
- d) Outro tipo de valorización, incluída a valorización enerxética; e
- e) Eliminación.

2. Con todo, se para conseguir o mellor resultado ambiental global en determinados fluxos de residuos fose necesario apartarse da devandita xerarquía, poderase adoptar unha orde distinta de prioridades, previa xustificación por un enfoque de ciclo de vida, sobre os impactos da xeración e xestión deses residuos, tendo en conta os principios xerais de precaución e sustentabilidade no ámbito da protección ambiental, viabilidade técnica e económica, protección dos recursos, así como o conxunto de impactos ambientais sobre a saúde humana, económicos e sociais.

3. Só se poderán eliminar residuos tratados previamente e que non sexan susceptibles de valorización segundo as mellores técnicas dispoñibles. Así, só poderán ser obxecto de eliminación os rexeitamentos procedentes das plantas de tratamento de residuos.

Esta disposición non é aplicable aos residuos cuxo tratamento é tecnicamente inviable.

4. Así mesmo queda prohibido eliminar en vertedoiro residuos recollidos separadamente.

Artigo 12 Principio de prevención e precaución

Será exixible a adopción de medidas de prevención como resposta a un suceso, a un acto ou a unha omisión que supoña unha ameaza inminente de dano medioambiental, co obxecto de impedir a súa produción ou de reducir ao máximo o dito dano.

Artigo 13. Acceso á información e participación en materia de residuos

1. As Administracións públicas galegas garantirán os dereitos de acceso á información e de participación en materia de residuos nos termos previstos na lexislación sobre dereitos de acceso á información, participación pública e de acceso á xustiza en materia de medio ambiente.

2. As Administracións públicas, as persoas interesadas, e o público en xeral terán a oportunidade de participar na elaboración dos Plans e Programas de prevención e xestión de residuos de conformidade co establecido na presente Lei, así como na avaliación dos efectos de determinados Plans e Programas no medio, de conformidade co establecido na normativa sobre avaliación ambiental.

Artigo 14. Custos da xestión dos residuos

1. De acordo co principio de “quen contamina paga”, os custos relativos á xestión dos residuos terán que correr a cargo do produtor inicial de residuos, do posuidor actual ou do anterior posuidor de residuos de acordo co establecido na normativa básica estatal e as normas que regulen o principio de responsabilidade ampliada do produtor para determinados fluxos de residuos.

2. Na determinación dos custos de xestión dos residuos domésticos, e dos residuos comerciais xestionados polas entidades locais, deberá incluírse o custo real das operacións de recollida, transporte e tratamento dos residuos, incluída a vixilancia destas operacións, e o mantemento posterior ao peche dos vertedoiros.

Artigo 15. Información e concienciación cidadá

1. A consellería competente en materia de residuos elaborará e desenvolverá campañas de información e concienciación cidadá que terán como obxectivos prioritarios:

- a) Promover o cambio do modelo produtivo lineal cara a un modelo produtivo acorde cos principios básicos da economía circular.
- b) Fomentar o emprego verde a través dunha adecuada política de residuos.
- c) Reducir o desperdicio alimentario na produción primaria, na transformación e a fabricación, a venda comerciante polo miúdo e outros tipos de distribución de alimentos, en restaurantes e servizos alimentarios, así como nos fogares.
- d) Informar do impacto ambiental do consumo e dos beneficios dun consumo responsable.
- e) Promover a participación activa da cidadanía na progresiva implantación da recollida separada así como o uso dos puntos limpos.
- f) Fomentar a diminución do uso de envases e embalaxes de produtos de difícil reutilización ou reciclaxe, prestando especial atención ao ecodeseño.
- g) Evitar a degradación do patrimonio natural por efecto dunha inadecuada xestión de

residuos.

h) Informar sobre as consecuencias nocivas para a saúde e o medio derivadas do uso incorrecto de produtos que xeran residuos especiais, así como do aumento da xeración de residuos.

2. Para o desenvolvemento destes obxectivos a consellería con competencias en materia de residuos, desenvolverá campañas de divulgación e información e asinará, no seu caso, convenios de colaboración cos sistemas colectivos de responsabilidade ampliada do produtor ou con asociacións ou entidades públicas ou privadas.

TÍTULO I

Política de residuos. Instrumentos

CAPÍTULO I

Planificación

Artigo 16. Da planificación

1. Corresponde á Xunta de Galicia a elaboración e aprobación dos plans de xestión e de prevención de residuos, de conformidade co previsto na normativa básica, a presente lei e as súas normas de desenvolvemento.

Os plans ou programas de xestión e de prevención de residuos, someteranse ao establecido na normativa sobre avaliación ambiental.

2. Na elaboración dos plans e programas de xestión de residuos valoraranse aquelas medidas que incidan de forma significativa na redución das emisións de gases de efecto invernadoiro.

3. Os plans ou programas conterán polo menos as seguintes determinacións:

a) Ámbito material, territorial e temporal, así como o procedemento para a súa revisión.

b) Análise e diagnose da situación existente e estimación dos residuos obxecto do plan: cantidade, tipoloxía e orixe, así como operacións de xestión ás que se someten. Previsión do tipo, cantidade e fonte dos residuos xerados que se prevexan transportar desde e cara outros estados membros, e cando sexa posible, desde e cara outras Comunidades Autónomas, e unha avaliación futura dos fluxos de residuos.

c) Sistemas existentes de recollida de residuos e principais instalacións de xestión, incluída calquera medida especial para aceites usados, residuos perigosos ou fluxos de residuos obxecto de lexislación específica.

d) Avaliación da necesidade de novos sistemas de recollida, o peche das instalacións existentes de residuos, instalacións adicionais de tratamento de residuos, de conformidade co principio de proximidade e xerarquía e dos investimentos correspondentes

e) Principios que deben rexer a prevención e a xestión dos residuos afectados polo plan.

f)) Obxectivos específicos de redución, preparación para a reutilización, reciclaxe e outras formas de valorización, así como de eliminación dos residuos, e as medidas a adoptar para a consecución destes obxectivos.

g)) Plan de infraestruturas necesarias para a consecución dos obxectivos previstos.

h)) Información sobre os criterios de localización para a identificación do emprazamento e sobre a capacidade das futuras instalacións de xestión (preparación para a reutilización, valorización e eliminación).

i)) Políticas de xestión de residuos, incluídas as tecnoloxías e os métodos de xestión de residuos previstos, e a identificación dos residuos que expoñen problemas de xestión específicos.

j)) Estimación dos custos de execución do plan.

k) Programación temporal das actuacións previstas para a execución do plan.

l) Os aspectos organizativos relacionados coa xestión de residuos, incluída unha descrición da repartición de responsabilidades entre os operadores públicos e privados que se ocupan da xestión de residuos.

m) Campañas de sensibilización e información.

ñ) Os lugares historicamente contaminados por eliminación de residuos e as medidas para a súa rehabilitación.

4. Especificamente, respecto da planificación en materia de prevención os programas deberán conter:

a) Obxectivos de prevención, de redución da cantidade de residuos xerados e de redución da cantidade de substancias perigosas ou contaminantes.

b) Descrición das medidas de prevención existentes e avaliación das medidas para implantar para alcanzar os obxectivos establecidos.

5. Os programas de prevención de residuos poderán aprobarse de forma independente

ou integrarse nos plans e programas sobre xestión de residuos ou outros ambientais. Cando os programas de prevención se integren noutros plans e programas, as medidas de prevención e o seu calendario de aplicación deberán distinguirse claramente.

6. As Administracións competentes, co fin de controlar e avaliar os avances na aplicación das medidas de prevención, determinarán os instrumentos que permitan realizar avaliacións periódicas dos progresos realizados e poderán fixar obxectivos e indicadores cualitativos e cuantitativos concretos.

Artigo 17. Efectos

1. Os plans ou programas en materia de residuos aprobados pola Xunta de Galicia poderán declararse de incidencia supramunicipal de acordo coa normativa de ordenación do territorio de Galicia.

2. Os plans serán de obrigado cumprimento para Administracións públicas e particulares, e constitúen, en especial, un límite vinculante para calquera instrumento de planeamento urbanístico, cuxas determinacións non poderán modificar, derogar ou deixar sen efecto aqueles.

3. Os instrumentos de planeamento urbanístico haberán de adaptarse ás determinacións dos plans da Xunta de Galicia en materia de residuos nos prazos que determinen estes plans e, en todo caso, na primeira modificación ou revisión do plan urbanístico.

4. Decláranse de interese público, para os efectos da normativa sobre ordenación do territorio de Galicia, as infraestruturas de xestión de residuos contempladas nos plans autonómicos de residuos.

Artigo 18. Revisión

Os plans de residuos da Xunta de Galicia revisaranse:

1. Nos prazos previstos nestes, e como mínimo cada seis anos.

2. En calquera caso, cando concorran circunstancias que o fagan necesario, e especialmente, para adaptar o seu contido ás esixencias que se deriven das modificacións que se produzan na normativa autonómica, estatal e comunitaria.

Artigo 19. Duración

Os plans da Xunta de Galicia en materia de residuos terán a duración que se estipule no propio instrumento planificador, prorrogándose automaticamente en tanto non se aprobe un novo plan que o substitúa.

Artigo 20. Programas locais de prevención e xestión de residuos

1. As entidades locais no marco das súas competencias poderán elaborar programas de xestión e de prevención de residuos municipais compatibles coa planificación autonómica e estatal na materia.
2. O contido dos devanditos plans axustarase ao contido mínimo esixido para os plans ou programas de competencia autonómica.
3. Os programas locais poderán substituírse por programas de ámbito supramunicipal, se así o acordan os gobernos locais. En calquera caso, terán sempre en conta as peculiaridades propias do seu alcance territorial conforme á normativa en vigor e conforme aos plans e programas autonómicos.
4. Os programas terán a duración que establezan e avaliaranse e revisarán, polo menos, cada seis anos.
5. A súa aprobación definitiva corresponde á Administración municipal ou supramunicipal correspondente, previo informe favorable da consellería competente en materia de residuos, que deberá pronunciarse no prazo máximo dun mes. Transcorrido o devandito prazo sen emitirse, entenderase o seu carácter favorable.

Artigo 21. Participación nas políticas de prevención e xestión de residuos

A consellería con competencias en residuos impulsará a participación entre a Administración ambiental da Xunta de Galicia, as entidades locais, os axentes sociais e as asociacións empresariais do sector, e as de economía social, a efectos de promover a coordinación das políticas de prevención e xestión de residuos en todos os ámbitos de competencias, e, en particular, na elaboración da planificación en materia de residuos.

CAPÍTULO II

Medidas económicas e financeiras

Artigo 22. Recursos económicos

1. A Xunta de Galicia poderá establecer medidas económicas, financeiras e fiscais para fomentar a prevención da xeración de residuos, implantar a recollida separada, mellorar a xestión dos residuos de acordo ao principio de xerarquía, impulsar e fortalecer os mercados da reciclaxe, así como para que o sector dos residuos contribúa á mitigación das emisións de gases de efecto invernadoiro.
2. A Xunta de Galicia promoverá a contratación e compra pública sustentable e innovadora no marco da economía social e verde, circular e hipocarbónica.

CAPÍTULO III

Da Sociedade Galega de Medio Ambiente

Artigo 23. Da Sociedade Galega de Medio Ambiente

1. A Sociedade Galega do Medio Ambiente, S.A., creada polo Decreto 111/1992, do 11 de abril, é unha sociedade pública autonómica dependente da consellería competente en materia de residuos, á que corresponden as seguintes funcións:

a) A xestión dos residuos domésticos a partir do momento en que son depositados nas estacións de transferencia, coas consecuentes operacións de transporte, almacenamento, valorización, tratamento, comercialización e depósito controlado de residuos.

b) A xestión daqueles outros residuos que figuren no seu obxecto social.

c) A realización de accións para a mellora da xestión e prevención de residuos, incluídas as actuacións de formación e sensibilización.

d) Calquera outras que lle sexan atribuídas e que teñan relación co seu obxecto social.

2. Toda a xestión da Sociedade Galega do Medio Ambiente, S.A., realizarase de tal forma que se garanta o cumprimento de todos os obxectivos contemplados na presente Lei, e na correspondente planificación na materia.

3. Para o cumprimento destes fins a Sociedade Galega do Medio Ambiente, S.A., poderá desenvolver as súas actividades total ou parcialmente mediante a titularidade de accións ou de participacións en sociedades con obxecto idéntico ou análogo.

TÍTULO II

Da produción, posesión e xestión de residuos

CAPÍTULO I

Obrigas das persoas produtoras, posuidoras e xestoras de residuos

Artigo 24. Obrigas do produtor ou outro posuidor inicial relativas á xestión de residuos

1. Os produtores de residuos perigosos con instalacións na Comunidade Autónoma de Galicia, están obrigados a subscribir unha garantía financeira que cubra as responsabilidades a que puidesen dar lugar as súas actividades atendendo ás súas características, perigo e potencial risco. En todo caso quedarán exentos desta obriga aqueles produtores que produzan menos de 10 toneladas anuais de residuos perigosos

2. Os produtores de residuos perigosos, os produtores de residuos non perigosos que produzan máis de 1000 toneladas anuais, e aqueles pequenos produtores de residuos perigosos que se determinen regulamentariamente, que produzan residuos en instalacións situadas na Comunidade Autónoma de Galicia, están obrigados a levar o arquivo cronolóxico de maneira telemática a través da plataforma habilitada para ese efecto pola consellería con competencias en materia de residuos.

Aqueles produtores de residuos que non leven o arquivo de maneira telemática, de xeito obrigatorio ou voluntario, disporán dun arquivo físico que deberán ter na instalación á que estea asociada a correspondente inscrición no Rexistro de Produtores e Xestores de Residuos de Galicia, a disposición das autoridades competentes, durante un prazo de 5 anos.

3. Os produtores ou os posuidores iniciais de residuos, deberán facilitar á Administración a información que esta lle requira en relación coa natureza, características e composición dos residuos que posúan, así como calquera outra información relacionada co adecuado cumprimento das súas obrigas.

Así mesmo deberán informar inmediatamente á consellería con competencia en residuos, en caso de accidente, desaparición, perda ou derrame de residuos.

4. Os produtores ou os posuidores iniciais de residuos comerciais non perigosos e os produtores de residuos domésticos xerados nas industrias deberán informar ao concello e ao órgano da Xunta de Galicia, competente en materia de residuos, das cantidades de residuos xeradas e acreditar a súa xestión, con carácter anual, antes do 1 de marzo do ano seguinte.

5. Os produtores que produzan residuos como consecuencia de procesos produtivos, aplicarán as mellores tecnoloxías dispoñibles co obxecto de minimizar a súa produción e o perigo dos residuos que xeren.

Para iso, os produtores de residuos perigosos que como consecuencia dos seus procesos produtivos produzan residuos nunha cantidade igual ou superior a 10 toneladas anuais, deberán presentar ante o órgano competente da Comunidade Autónoma os correspondentes estudos de minimización.

6. Regulamentariamente regularase o réxime xurídico dos produtores de residuos perigosos e non perigosos e os órganos competentes para a súa inscrición no Rexistro de Produtores e Xestores de Residuos de Galicia.

Artigo 25. Obrigas dos xestores de residuos

1. Os xestores de residuos deberán cumprir coa normativa que lles sexa de aplicación así como cos condicionantes impostos nas súas autorizacións.

Ademais deberán garantir que as operacións de xestión que leven a cabo se realízan de conformidade co establecido nos proxectos presentados, nas súas autorizacións ou de acordo coa información incorporada na súa comunicación.

2. Todos os xestores de residuos deberán facilitar á Administración a información que esta lle requira en relación coa natureza, características e composición dos residuos que posúan, así como calquera outra información relacionada co adecuado cumprimento das súas obrigas.

Así mesmo deberán informar inmediatamente, á consellería con competencias en materia de residuos, en caso de accidente, desaparición, perda ou derrame de residuos.

3. Todos os xestores que realicen tratamento de residuos, incluído o almacenamento de residuos, os negociantes de residuos perigosos e non perigosos e os axentes de residuos perigosos, deberán constituír previamente unha fianza que terá por obxecto responder fronte á Administración do cumprimento das obrigas que se deriven do exercicio da súa actividade.

Ademais, os xestores que realicen tratamento de residuos perigosos, incluído o almacenamento, deberán subscribir un seguro para cubrir as responsabilidades que deriven destas operacións. Este seguro deberá cubrir en todo caso:

- a) As indemnizacións debidas por morte, lesións ou enfermidade das persoas.
- b) As indemnizacións debidas por danos ás cousas.
- c) Os custos de reparación e recuperación do medio alterado, incluído os danos ao solo e o subsolo.

As franquías establecidas non poderán ser en ningún caso superiores á contía das fianzas depositadas.

4. Todos os xestores que leven a cabo operacións de tratamento, incluído o almacenamento de residuos, en instalacións situadas dentro da Comunidade Autónoma de Galicia deberán levar o arquivo cronolóxico de xeito telemático a través da plataforma habilitada para ese efecto pola consellería competente en materia de residuos.

Os xestores de residuos que non teñan a obriga de levar o arquivo de maneira telemática disporán dun arquivo físico que deberán ter na instalación á que estea

asociada a correspondente inscrición no Rexistro de Produtores e Xestores de Residuos de Galicia, e a disposición das autoridades competentes durante un prazo mínimo de 5 anos.

Artigo 26. Obrigas de información

As persoas xurídicas que obtivesen unha autorización para a xestión de residuos así como aquelas outras que se determinen regulamentariamente deberán enviar anualmente ao órgano competente da Comunidade Autónoma de Galicia, antes do 1 de marzo, salvo que se especifique outra data na normativa específica por fluxo de residuos, unha memoria resumen da información contida no arquivo cronolóxico. O contido mínimo desta memoria será o sinalado como tal na normativa correspondente, sen prexuízo de que o órgano competente poida solicitar información a maiores que considere oportuna.

CAPÍTULO II

Réxime de intervención administrativa en materia de residuos

Artigo 27. Actividades en materia de residuos e instalacións de xestión de residuos sometidas a autorización

1. Quedan sometidas ao réxime de autorización administrativa previa por parte do órgano competente da comunidade autónoma:

- a) As instalacións situadas na Comunidade Autónoma de Galicia onde vaian desenvolverse operacións de valorización ou eliminación de residuos, incluído o almacenamento no ámbito da recollida en espera de tratamento, así como a ampliación, modificación substancial ou traslado das devanditas instalacións.
- b) As plantas móbiles de tratamento de residuos que vaian realizar a súa actividade na Comunidade Autónoma de Galicia.
- c) As persoas físicas ou xurídicas con sede social na Comunidade Autónoma de Galicia que vaian realizar unha ou varias operacións de tratamento de residuos.
- d) O traslado de residuos desde ou cara a outros países da Unión Europea de acordo co previsto no Regulamento (CE) núm. 1013/2006 do Parlamento Europeo e do Consello, do 14 de xuño de 2006, relativo aos traslados de residuos.
- e) O depósito en vertedoiro de residuos procedentes doutras comunidades autónomas.
- f) Os sistemas colectivos de responsabilidade ampliada do produtor con sede social na Comunidade Autónoma de Galicia.

2. Naqueles casos en que a persoa física ou xurídica que solicite a autorización para realizar unha ou varias operacións de tratamento de residuos sexa titular da instalación de tratamento onde vaian desenvolverse as ditas operacións, o órgano competente en materia de residuos ou no seu caso, o competente en materia de prevención e control integrados da contaminación, cando a dita instalación estea situada en Galicia, poderá conceder unha única autorización que comprenda a da instalación e a das operacións de tratamento.

3. No caso das operacións de valorización de espazos degradados e aplicación en agricultura de lodos tratados, a autorización da actividade e/ou da instalación, incluírá, a dos lugares onde se vaia a realizar a aplicación. No caso de que a aplicación vaia a realizarse fóra da Comunidade Autónoma deberá presentarse documentación acreditativa de que a Comunidade Autónoma de destino permite a aplicación no devandito lugar.

4. As autorizacións previstas nestes apartados integraranse, cando proceda, na autorización concedida conforme á normativa vixente sobre prevención e control integrados da contaminación, previo informe favorable do órgano da Comunidade Autónoma con competencias en materia de residuos. Este informe terá carácter preceptivo e vinculante.

5. Para a autorización de instalacións de xestión de residuos en emplacements situados en explotacións mineiras, deberá solicitarse informe o órgano competente en materia de minas. Este informe será preceptivo e vinculante.

6. Para a autorización de actividades de valorización de residuos en solos agrarios, deberá solicitarse informe ao órgano competente en materia de sanidade vexetal. Este informe será preceptivo e vinculante.

Artigo 28. Denegación da solicitude de autorización

A autorización será denegada de forma motivada nos casos nos que:

- a) Non estean suficientemente acreditadas as operacións a realizar nin o destino dos residuos de saída resultado do tratamento.
- b) A xestión prevista non se axuste ao disposto na planificación vixente ou dificulte a consecución dos obxectivos establecidos.
- c) Cando se estime que os tratamentos propostos poden ocasionar danos ao medio ou á saúde das persoas.

- d) Cando as instalacións non cumpran os criterios técnicos mínimos necesarios para desenvolver a actividade de xestión de residuos solicitadas sen perigo para a saúde das persoas ou para o medio.
- e) Cando as instalacións non fosen executadas de acordo cos proxectos técnicos presentados.
- f) Cando exista un informe urbanístico negativo do concello en cuxo territorio se sitúe a instalación sobre a compatibilidade do proxecto co plan urbanístico.
- g) Cando exista un informe negativo, de carácter preceptivo e vinculante dun órgano sectorial.

Artigo 29. Prazo para resolver e notificar as autorizacións

O procedemento de solicitude de autorización deberá ser resolto no prazo máximo de 10 meses. O sentido do silencio administrativo é negativo.

Artigo 30. Actividades suxeitas a comunicación previa

1. Estarán suxeitos a comunicación previa ao comezo das súas actividades ante o órgano competente da Comunidade Autónoma de Galicia as entidades ou empresas con sede social en Galicia, que vaian levar a cabo algunha das seguintes actividades:

- a) Recollida de residuos sen unha instalación asociada.
- b) O transporte de residuos con carácter profesional.
- c) Os negociantes e axentes de residuos.
- d) Sistemas individuais de responsabilidade ampliada do produtor.

2. Tamén deberán comunicar ao órgano ambiental competente da Comunidade Autónoma de Galicia, a instalación, ampliación, modificación substancial ou traslado, con anterioridade ao comezo da súa actividade, as entidades ou empresas con instalacións situadas dentro da Comunidade Autónoma que:

- a) Produzan residuos perigosos ou máis de 1.000 toneladas anuais de residuos non perigosos. Quedan exentos desta obriga, aquelas persoas ou entidades que obtivesen autorización para o tratamento de residuos e que, como consecuencia da súa actividade, xeren residuos. Nestes casos, para residuos producidos como consecuencia do mantemento das instalacións, as inscricións realizaranse de oficio polo órgano competente para outorgar a autorización.
- b) Produzan subprodutos declarados de conformidade co artigo 6 desta lei.

c) Leven a cabo proxectos de investigación, desenvolvemento e innovación en materia de residuos.

d) As plataformas loxísticas de residuos .

e) Realicen operacións de xestión de terras limpas de conformidade co establecido na Orde APM/1007/2017, do 10 de outubro, sobre normas xerais de valorización de materiais naturais escavados para a súa utilización en operacións de recheo e obras distintas daquelas nas que se xeraron.

f) Realicen actividades de compostaxe comunitaria de biorresiduos.

g) Realicen actividades que estean exentas de autorización segundo o establecido no artigo 28 da Lei 22/2011, do 28 de xullo.

Artigo 31. Restablecemento da legalidade ambiental

1. Co fin de asegurar o cumprimento do previsto nesta lei, a autoridade competente poderá adoptar algunha das seguintes medidas:

a) O peche do establecemento ou a paralización da actividade cando estes non contén coas autorizacións, declaracións ou rexistro correspondentes.

b) A suspensión temporal de la actividad cuando no se ajuste a lo declarado o a las condiciones impuestas por la citada autoridad, siempre que de ello se derive un riesgo grave para el medio ambiente o la salud pública, durante el período necesario para que se subsanen los defectos que pudieran existir.

2. Os actos previstos no apartado anterior no terán a consideración de sanción e dítaranse e tramítaranse conforme ao disposto na normativa autonómica para os procedementos que regulen a concesión da autorización, declaración ou rexistro que deba concederse, ou, no seu caso, segundo o procedemento regulamentario establecido especificamente para este efecto.

CAPÍTULO III

Traslado de Residuos

Artigo 32. Traslado de Residuos dentro da Comunidade Autónoma de Galicia

1. Todos os traslados de residuos dentro da Comunidade Autónoma de Galicia deberán cumprir cos seguintes requisitos:

a) Deberán contar coa existencia dun contrato de tratamento con carácter previo ao comezo do traslado de residuos.

b) Deberán ir acompañados do correspondente documento de identificación.

c) Ademais, estarán sometidos a notificación previa:

1º Os traslados de residuos perigosos.

2º Os traslados de residuos destinados a eliminación.

3º Os traslados de residuos domésticos mesturados, identificados co código LER 200301 destinados a valorización.

4º Aqueles traslados de residuos que se determinen regulamentariamente.

2. O contido mínimo destes documentos será o establecido no artigo 5 e anexos I e II do Real decreto 180/2015, do 13 de marzo, polo que se regula o traslado de residuos no interior do territorio do Estado.

3. Toda a documentación regulada neste artigo, salvo a referente ao contrato de tratamento, será tramitada telematicamente a través da plataforma habilitada para o efecto, de conformidade co previsto nesta lei e na normativa que a desenvolva.

Artigo 33. Traslados de Residuos entre Comunidades Autónomas

Os traslados entre Comunidades Autónomas, realizaranse de acordo co establecido no Real decreto 180/2015, do 13 de marzo, polo que se regula o traslado de residuos non interior do territorio do Estado

Artigo 34. Traslados transfronteirizos na Unión Europea

1. O traslado de residuos desde ou cara a países da Unión Europea estará ao disposto no Regulamento (CE) 1013/2006, do Parlamento Europeo e do Consello, do 14 de xullo de 2006.

2. En relación co establecido no artigo 18 do Regulamento para os residuos aos que se refiren os artigos 3.2 e 3.4 que pretendan trasladarse dentro da Unión Europea con orixe ou destino en Galicia, estarán suxeitos aos seguintes requisitos:

a) Os traslados deben ir acompañados do documento que figura no anexo VII do citado regulamento. Este documento asinarase pola persoa que organice o traslado antes do momento do seu inicio, e será asinado pola instalación de valorización e polo destinatario no momento de recepción dos residuos.

b) Cando os residuos teñan como destino Galicia, o xestor autorizado para a súa

recepción deberá presentar, con carácter semestral, ao órgano competente da Comunidade Autónoma, unha previsión dos residuos que pretenda recibir no próximos seis meses.

TÍTULO III

Xestión de residuos domésticos, comerciais e industriais

Artigo 35. Puntos limpos de recollida separada de residuos de competencia municipal

1. Todas as entidades locais deben garantir o servizo de recollida separada dos residuos domésticos producidos polos seus cidadáns. Aqueles residuos domésticos que, debido ao seu tamaño ou a súa composición, non poidan ser xestionados a través de contedores situados na vía pública deberán xestionarse a través de instalacións fixas ou móbiles debidamente autorizadas e/ou rexistradas, salvo que, por razóns de saúde pública e seguridade e protección do medio ambiente, non sexa recomendable a súa xestión nestas instalacións e deba canalizarse a súa recollida a través doutros sistemas de recollida selectiva autorizados.

2. As entidades locais poderán prever a recollida mediante este servizo doutros residuos non perigosos de orixe comercial e/ou dos residuos domésticos xerados nas industrias se así se establece nas súas respectivas ordenanzas e establecendo, no seu caso, o cobro da taxa correspondente.

3. Os municipios poderán levar a cabo a xestión dos puntos limpos de forma independente, mancomunada ou delegada, de conformidade co previsto na normativa sobre réxime local e na normativa de residuos.

Así mesmo, o servizo poderá ser prestado de forma directa ou indirecta de acordo co establecido na normativa sobre réxime local.

Artigo 36. Réxime xurídico dos puntos limpos

1. O exercicio da actividade de xestión de residuos levada a cabo nos puntos limpos deberá cumprir coas prescricións técnicas que sexan aprobadas pola Administración autonómica e requirirá autorización previa do órgano competente en materia de residuos para o exercicio da súa actividade de conformidade co establecido na normativa básica estatal en materia de residuos.

2. A entidade local encargada da xestión do punto limpo, xa sexa de forma directa ou indirecta, regulará a forma de uso das instalacións, garantindo que a instalación se

atope, en todo momento, nas condicións baixo as cales foi concedida a autorización para o seu funcionamento.

No caso de que a xestión dos puntos limpos sexa realizada de maneira externa a través dun xestor autorizado, a persoa responsable fronte á Administración autonómica para o mantemento adecuado das instalacións será o titular da correspondente autorización de xestión.

3. As entidades locais, en colaboración coa Administración autonómica, fomentarán a utilización dos puntos limpos por parte dos cidadáns, mediante programas de concienciación, campañas divulgativas e outras iniciativas de natureza similar.

Artigo 37. Grandes superficies comerciais

Os grandes establecementos, tal e como se regulan na normativa básica sobre comercio minorista, deberán adoptar as medidas necesarias para facilitar a recollida separada dos residuos xerados nos seus establecementos, incluíndo salas de venda e dependencias auxiliares como almacéns, oficinas e zonas comúns.

Artigo 38. Edificios públicos

1. Todos os edificios pertencentes á Administración xeral e ao sector público estatal, autonómico e local, situados na Comunidade Autónoma de Galicia, deberán adoptar as medidas necesarias para facilitar a recollida separada dos residuos xerados nos mesmos así como fomentar o uso e instalación de fontes de auga potable de carácter gratuito e de envases reutilizables

2. Forman parte da Administración xeral de Galicia e do sector público autonómico os organismos e entidades establecidos na Lei 16/2010, do 17 de decembro, de organización e funcionamento da Administración xeral e do sector público autonómico de Galicia.

3. Forman parte da Administración xeral do Estado, da Administración local e doutras comunidades autónomas aqueles organismos e entidades establecidos na súa respectiva normativa de aplicación.

4. Tamén se consideran edificios públicos para os efectos do cumprimento das disposicións establecidas nesta lei, os edificios pertencentes ás entidades de dereito privado vinculadas ou dependentes das Administracións públicas, que quedarán suxeitas ao disposto nas normas desta Lei, en todo caso, cando estas entidades exerzan potestades administrativas, e os edificios das Universidades públicas.

Artigo 39. Centros de recollida separada de residuos industriais

Fomentarase a creación e posta en marcha de centros de recollida separada de residuos industriais nos polígonos industriais.

Artigo 40. Programas de implantación de compostaxe comunitaria

1. As entidades locais onde existan instalacións de compostaxe comunitaria deberán informar ao órgano competente en materia de residuos dos seguintes aspectos:

- a) Número de persoas participantes nos programas de compostaxe comunitaria.
- b) Número e localización de instalacións de compostaxe comunitaria existentes no termo municipal.
- c) Cantidade de residuos tratados na instalación de compostaxe comunitaria.
- d) Cantidade de compost obtido na instalación de compostaxe comunitaria e o seu destino.
- e) Analíticas do compost obtido, sempre que sexan requiridas polo órgano competente en materia de residuos.

2. Regulamentariamente regularase a capacidade máxima das instalacións de compostaxe comunitaria así como outros requisitos para a súa xestión.

Artigo 41. Bolsas de plástico e outros produtos de plástico dun só uso

1. A entrega das bolsas de plástico queda supeditada ao que establece o Real Decreto 293/2018, do 18 de maio, sobre redución do consumo de bolsas de plástico e polo que se crea o Rexistro de Produtores, ou norma que a substitúa.

2. Prohíbese a comercialización de vaixela de plástico dun só uso, así como de vasos, cuncas e bandexas alimentarias de plástico dun só uso que non entren dentro do ámbito de aplicación da Directiva 94/62/CE, relativa a envases e residuos de envases, e que non estean compostos por un 50% de material biocompostable a partir do 2020 e un 60% a partir do 2025.

Artigo 42. Redución do desperdicio alimentario

1. A Xunta de Galicia levará a cabo actuacións encamiñadas ao fomento da redución da xeración do desperdicio alimentario na produción primaria, na transformación e fabricación, de venda comerciante polo miúdo e outros tipos de distribución alimentaria, restaurantes e servizos alimentarios, así como no fogar.

2. As persoas titulares de establecementos de restauración ou outros de natureza

análoga están obrigados a ofertar a entrega das fraccións sobrantes de alimentación non consumidas á persoa que contratou o servizo de restauración, preferentemente en recipientes que non sexan dun só uso. A Xunta de Galicia fomentará con esta finalidade o emprego de menaxe ambientalmente sostible.

3. A Xunta de Galicia promoverá un Pacto Social concretado nun Código de Boas Prácticas en relación cos excedentes alimentarios, coa participación de todos os axentes implicados e que terá como obxectivos principais:

- a) Diagnose sobre perdas e desperdicios alimentarios.
- b) Mellora dos procesos para reducir excedentes de alimentos aptos para o consumo humano pero non para a súa comercialización.
- c) Fixación de mecanismos para que tales excedentes sexan entregados a Organizacións Sociais dentro dos contidos fixados nas Directrices de Doazón de Alimentos na Unión Europea
- d) Campañas de fomento do consumo responsable.

TÍTULO IV

Responsabilidade ampliada do produtor do produto

Artigo 43. Concepto e obrigas

1. Entenderase por produtor do produto, a persoa física ou xurídica que, de forma profesional, desenvolva, fabrique, procese, trate, venda ou importe produtos que co uso convértense en residuos, en aplicación da responsabilidade ampliada e coa finalidade de promover a prevención e de mellorar a reutilización, a reciclaxe e a valorización de residuos poderán ser obrigados a adoptar as medidas que establece a normativa básica.

2. Poderase dar cumprimento ás obrigas que se establezan no marco da responsabilidade ampliada do produtor do produto de forma individual ou de forma colectiva. Onde se implantaron sistemas públicos de xestión, os produtores poderán dar cumprimento a estas obrigas contribuíndo economicamente aos devanditos sistemas, de forma proporcional ás cantidades de produto que poñan no mercado e atendendo aos custos efectivos da súa xestión.

3. En cada sistema de xestión débese especificar o tipo de residuos incluídos, o funcionamento ou participación dos diferentes axentes económicos implicados neste, as condicións esixibles á súa xestión e o modo de financiamento.

4. A responsabilidade ampliada do produtor aplicarase sen prexuízo da responsabilidade dos produtores de residuos ou outros posuidores iniciais, así como da dos outros xestores que interveñan na cadea de xestión segundo o establecido nesta lei, na Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados, e nas normas que regulen os distintos fluxos de residuos e produtos específicos. Non obstante o anterior, aqueles sistemas de responsabilidade ampliada do produtor que establezan a recollida dos seus residuos a través de sistemas de loxística inversa estarán excluídos das obrigas de inscrición como transportistas para os traslados realizados entre os puntos de recollida e as súas plataformas loxísticas.

Artigo 44. Financiamento dos sistemas colectivos

Os sistemas colectivos de xestión financiaranse a través das achegas periódicas que sufragarán os fabricantes, importadores ou adquirintes intracomunitarios, que poñan por primeira vez no mercado produtos que se converterán, co uso, en residuos e, cando corresponda, as persoas ou entidades distribuidoras adheridas ao sistema.

Artigo 45. Comunicación previa dos sistemas individuais

1. Os produtores que opten por un sistema individual deberán presentar ante o órgano competente en materia de residuos, unha comunicación previa ao comezo das súas actividades, indicando o seu funcionamento e as medidas que aplicarán para o cumprimento das obrigas derivadas da responsabilidade ampliada.

2. O contido da comunicación será, como mínimo, o seguinte:

a) Datos de identificación do produtor: domicilio e NIF. Indicación de se este é fabricante, importador ou adquirente intracomunitario.

b) Identificación (tipo e peso) dos produtos postos no mercado anualmente e unha estimación do peso dos residuos que prevén xerar identificados por código LER.

c) Descrición da organización do sistema de reutilización de produtos, se procede, incluíndo os puntos de recollida.

d) Descrición do sistema de organización da xestión de residuos, incluíndo os puntos de recollida (porcentaxes previstas para a preparación para a reutilización, reciclado ou outras formas de valorización e no seu caso, eliminación).

- e) Identificación dos xestores, con indicación das operacións de xestión que leven a cabo.
- f) Copia da garantía financeira subscrita, se procede.
- g) Copia dos contratos subscritos e dos acordos celebrados para a xestión de residuos.
- h) Forma de financiamento das actividades.
- i) Ámbito territorial de actuación.
- j) Procedemento de recollida de datos e de subministración de información ás comunidades autónomas.

Artigo 46. Autorización dos sistemas colectivos

1. Os produtores que opten por sistemas colectivos para o cumprimento das súas obrigas constituirán unha asociación das previstas na Lei Orgánica 1/2002, do 22 de marzo, reguladora do dereito de asociación, ou outra entidade con personalidade xurídica propia e sen ánimo de lucro, nos termos previstos na normativa básica.

2. De conformidade co establecido na normativa básica estatal e nos artigos desta lei, a Comunidade Autónoma de Galicia será a competente para outorgar esta autorización a aqueles sistemas que contén con sede social en Galicia.

3. Os sistemas colectivos deberán solicitar unha autorización previa ao comezo da súa actividade co seguinte contido mínimo:

a) Identificación, forma xurídica, domicilio do sistema, descrición do seu funcionamento, descrición dos produtos e residuos sobre os que actúa así como da zona xeográfica de actuación, identificación dos membros, criterios para a incorporación de novos membros e descrición das condicións da súa incorporación.

b) Descrición das medidas para o cumprimento das obrigas derivadas da responsabilidade ampliada do produtor do produto, conforme ao establecido nas regulacións específicas.

c) Identificación, no seu caso, da entidade administradora así como as relacións xurídicas e vínculos que se establezan entre esta entidade e o sistema colectivo de responsabilidade ampliada e quen o integre.

d) Relacións xurídicas e vínculos ou acordos que se establezan coas Administracións públicas, no seu caso, entidades ou empresas con quen acorde ou contrate para a xestión dos residuos en cumprimento das obrigas que se lles atribúan, ou con outros

axentes económicos.

e) Descrición do financiamento do sistema: estimación de ingresos e gastos. Cando a xestión dos residuos supoña un custo adicional para os produtores, e no seu caso para os distribuidores, indicación dos métodos de cálculo e de avaliación do importe da cota que cubra o custo total do cumprimento das obrigas que asume o sistema, garantindo que servirá para financiar a xestión prevista. Así mesmo, indicarse, no seu caso, o custo que se repercute no produto. Esta cota, cando cumpra, presentarse desagregada por materiais, tipos ou categorías. Tamén especificarse o modo da súa recadación. As condicións e modalidades de revisión das cotas en función da evolución do cumprimento das obrigas asumidas.

f) No seu caso, proposta dos criterios de financiamento aos sistemas públicos.

g) Procedemento de recollida de datos e de subministración de información ás Administracións públicas.

h) Previsión de cantidades de residuos (kg e unidades) que se prevé recoller.

i) Porcentaxes previstas de preparación para a reutilización, reciclado e valorización cos seus correspondentes prazos e mecanismos de seguimento, control de funcionamento e verificación do grao de cumprimento.

4. Unha vez comprobada a integridade documental do expediente, a solicitude de autorización será remitida á Comisión de coordinación de residuos para o seu informe con carácter previo á resolución da comunidade autónoma. Esta comunidade autónoma concederá, se procede, a autorización na que se fixarán as condicións de exercicio. A autorización inscribírase no Rexistro de produción e xestión de residuos.

5. As condicións de exercicio e a autorización deberán axustarse aos principios previstos no artigo 9 da Lei 17/2009, do 23 de novembro, sobre o libre acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio. O prazo máximo para a tramitación da autorización será de seis meses prorrogables, de maneira motivada, por razóns derivadas da complexidade do expediente; a dita prórroga poderá facerse por unha soa vez, por un tempo limitado e antes de que expirase o prazo orixinal. Transcorrido o prazo sen notificarse resolución expresa entenderase desestimada a solicitude presentada.

6. As autorizacións de sistemas colectivos concederanse polo período que se estableza na regulación específica. Cando non se indique o prazo de vixencia, a autorización terá unha duración de cinco anos, e renovarase seguindo o procedemento establecido neste

apartado.

Artigo 47. Obrigas dos sistemas individuais e colectivos

Os sistemas individuais e colectivos están obrigados a:

- a) Cumprir co establecido nas normas específicas que regulen o fluxo de residuos, así como no resto das normas que lles resulten de aplicación.
- b) Organizar a recollida en todo o territorio estatal de todos os residuos xerados polos produtos que puxeron no mercado. Para iso poderán acollerse a unha entidade ou empresa pública de recollida e poderán celebrar acordos con outros sistemas de responsabilidade ampliada para coordinar a organización da xestión.
- c) Fornecer ás Comunidades Autónomas anualmente a información que regulamentariamente se estableza relativa aos residuos xestionados, a relación das entidades ou empresas, ou no seu caso das Entidades Locais, que realicen a xestión de residuos, así como un informe dos pagos efectuados a estas entidades ou empresas en relación con estas actividades.
- d) Subscribir as fianzas, os seguros ou as garantías financeiras, que se establezan en cada caso nos reais decretos que regulen a responsabilidade ampliada do produtor.
- e) Celebrar acordos coas Administracións cando estas interveñan na organización da xestión dos residuos.
- f) Celebrar acordos ou contratos cos xestores de residuos, ou no seu caso con outros axentes económicos.
- g) No caso en que se repercuta unha cantidade no prezo dos produtos destinada a cubrir o cumprimento das obrigas derivadas da responsabilidade ampliada do produtor, a dita cantidade non poderá superar o custo das operacións.
- h) As achegas dos produtores ao sistema colectivo, cando se establezan, deberán cubrir en todo caso as obrigas derivadas da responsabilidade ampliada do produtor.
- i) Os sistemas colectivos deberán comunicar con antelación a todos os integrantes do sistema e á Comisión de coordinación de residuos a previsión de modificación dos custos de xestión dos residuos.
- j) Os sistemas colectivos deberán presentar cada ano á Comisión de Coordinación de residuos as súas contas anuais auditadas externamente e aprobadas e nelas se reflectirán as achegas dos produtores ao sistema colectivo e a xustificación do seu destino ao cumprimento das obrigas derivadas da responsabilidade ampliada do

produtor; así mesmo presentarán o orzamento para o ano seguinte. A comisión poderá solicitar a información complementaria que estime necesaria.

k) Salvagardar a confidencialidade da información que os membros achegasen para o funcionamento do sistema colectivo e que poida resultar relevante para a súa actividade produtiva ou comercial.

TÍTULO V

Expropiación

Artigo 48. Declaración de utilidade pública

1. Declárase de utilidade pública e interese social, para os efectos da lexislación de expropiación forzosa, o establecemento ou ampliación de instalacións de xestión de residuos.

2. A declaración de utilidade pública levará en todo caso a necesidade de ocupación dos bens ou a adquisición dos dereitos afectados e implicará a urxente ocupación para os efectos do artigo 52 da Lei de expropiación forzosa do 16 de decembro de 1954.

Artigo 49. Solicitude de declaración utilidade pública

1. Para o recoñecemento da utilidade pública das instalacións ás que se refire o artigo anterior, será necesario que a empresa interesada o solicite, incluíndo unha relación concreta e individualizada dos bens ou dereitos que quen faga a solicitude estime de necesaria expropiación.

2. A petición someterase a información pública, solicitándose informe dos organismos afectados.

3. Concluída a tramitación, o recoñecemento da utilidade pública será acordado pola consellería competente en materia de residuos.

TÍTULO VI

Dos solos contaminados

CAPÍTULO I

Disposicións Xerais

Artigo 50. Principios da política de solos

A Xunta de Galicia, a efectos de garantir un desenvolvemento sustentable, actuará conforme aos seguintes principios en relación cos solos da Comunidade Autónoma de

Galicia:

- a) A conservación das funcións naturais do solo.
- b) O mantemento do máximo das súas funcións.
- c) A recuperación do solo acorde co uso ao que está destinado, utilizando as mellores técnicas dispoñibles.
- d) As actuacións de recuperación deben garantir que materializan solucións permanentes, primando, na medida do posible, as técnicas de tratamento *in situ*, que eviten, a xeración, traslado e a eliminación de residuos.
- e) A asignación de usos que permitan absorber os custos dunha acción recuperadora adecuada do solo.
- f) A prioridade do coñecemento e control da calidade dos solos da Comunidade Autónoma de Galicia.
- g) A aplicación do principio de prevención, de quen contamina paga e quen dana repara.

Artigo 51. Protección do solo

A protección do solo constitúe un deber básico das persoas físicas ou xurídicas posuidoras ou propietarias dos solos, que conleva a obriga de coñecer, informar e controlar a calidade do solo, así como de adoptar medidas preventivas, de defensa, de recuperación, de control e de seguimento nos casos que sexan necesarios de acordo coa normativa vixente.

Artigo 52. Actividades potencialmente contaminantes do solo

1. Consideraranse actividades potencialmente contaminantes do solo aquelas actividades de tipo industrial ou comercial nas que, xa sexa polo manexo de substancias perigosas, xa sexa pola xeración de residuos, ou ben pola actividade concreta que se desenvolve, poidan contaminar o solo. Será condición necesaria para que teñan o carácter de potencialmente contaminante que se desenvolvan nun emprazamento fixo en contacto co solo, é dicir, sen que existan plantas intermedias entre elas e o solo.

Terán en todo caso esta consideración:

- a) As actividades de tipo industrial e comercial mencionadas no anexo I do Real decreto 9/2005, do 14 de xaneiro, polo que se establece a relación de actividades

potencialmente contaminantes do solo e os criterios e estándares para a declaración de solos contaminados ou norma que a substitúa.

Quedarán excluídas todas aquelas actividades que, aínda estando clasificadas como unha actividade incluída no devandito anexo, soamente realicen funcións de carácter puramente administrativo.

b) As actividades que producen, manexan ou almacenan máis de 10 toneladas por ano dunha ou varias das substancias incluídas no Real decreto 363/1995, de 10 de marzo, polo que se aproba o Regulamento sobre notificación de substancias novas e clasificación, envasado e etiquetaxe de substancias perigosas ou norma que a substitúa.

c) Os almacenamentos de combustible para uso propio segundo o Real decreto 2085/1994, do 20 de outubro, polo que se aproba o Regulamento de Instalacións Petrolíferas ou norma que o substitúa, e as instrucións técnicas e complementarias MI-IP03 e MI-IP04 cun consumo anual medio superior a 300.000 litros e cun volume total de almacenamento igual ou superior a 50.000 litros.

Artigo 53. Obrigas de información

1. Calquera persoa, física ou xurídica, de carácter público ou privado, que detecte indicios ou riscos de contaminación do solo, como consecuencia da realización de calquera tipo de actividade, incluídas operacións de escavación ou movemento de terras, vertidos e accidentes, deberá poñelo en coñecemento do órgano con competencias en materia de solos contaminados na maior brevidade posible.

2. As persoas físicas ou xurídicas titulares ou responsables de actividades ou de instalacións potencialmente contaminantes do solo, así como as persoas posuidoras ou propietarias de solos sobre os que estas se implanten ou implantasen, terán a obriga de achegar os datos, información e/ou documentación requirida polo órgano competente a efectos de determinar o grao de cumprimento da normativa en materia de solos contaminados.

3. As persoas titulares de novas actividades potencialmente contaminantes deberán presentar, ante o órgano competente en materia de solos contaminados, un informe preliminar de situación (IPS) para cada un dos solos en que se desenvolve a actividade, co alcance e contido mínimo establecido no anexo II do Real decreto 9/2005, do 14 de xaneiro.

4. As persoas titulares das actividades potencialmente contaminantes do solo están

obrigados a remitir cada cinco anos un Informe de Situación (IS) ao órgano competente en materia de solos, co contido mínimo que establece o artigo 5 do Decreto 60/2009, do 26 de febreiro, sobre solos potencialmente contaminados e procedemento para a declaración de solos contaminados.

Tamén estarán obrigadas a presentar o informe en caso de modificación substancial da instalación, peche definitivo ou cando se produza a transmisión da súa titularidade.

Así mesmo, as persoas propietarias dos solos nos que se desenvolveu unha actividade potencialmente contaminante no pasado, deben presentar un informe de situación do solo cando pretendan establecer neles unha actividade diferente das potencialmente contaminantes ou que supoña un cambio de uso do solo.

5. Tras o estudo dos informes citados anteriormente, así como doutras fontes de información dispoñibles, o órgano competente en materia de solos poderá requirir información complementaria, como a toma de mostras de solo e augas subterráneas, a realización de investigacións de calidade do solo e/ou a implantación dun plan de vixilancia e control do solo e as augas subterráneas asociadas, así como a adopción inmediata de medidas de prevención

6. As persoas físicas ou xurídicas titulares das actividades potencialmente contaminantes do solo estarán obrigadas a adoptar as medidas que o órgano competente en materia de solos contaminados impoña e que sexan necesarias para evitar a aparición de accións contaminantes e, no seu caso, evitar, controlar ou minimizar os efectos derivados destas.

7. Nos supostos de transmisión da propiedade de predios nos que se realizou algunha das actividades potencialmente contaminantes, as persoas propietarias que transmiten están obrigadas a declaralo en escritura pública. Este feito será obxecto de nota marxinal no Rexistro da propiedade.

CAPÍTULO II

Avaliación da calidade do solo

Artigo 54. Instrumentos para a avaliación da calidade do solo

Os instrumentos para coñecer ou avaliar a calidade do solo son: Os informes de situación do solo, os plans de vixilancia e control do solo e as augas subterráneas asociadas, as investigacións analíticas (exploratorias e detalladas) e as valoracións de riscos.

Art. 55. Plan de vixilancia e control do solo e augas subterráneas asociadas

O Plan de vixilancia e control do solo e augas subterráneas asociadas ten como obxecto realizar un seguimento da posible afección que sobre a calidade do solo e augas subterráneas poida ocasionar o desenvolvemento dunha actividade potencialmente contaminante.

Art. 56. Investigación analítica da calidade do solo

1. A investigación analítica ten por obxecto determinar de forma cualitativa e cuantitativa a presenza de contaminación no solo a partir dun traballo experimental *in situ*. Esta investigación deberá permitir identificar os posibles focos de contaminación, o tipo ou cantidade de contaminantes presentes, delimitar as áreas afectadas, tanto horizontal como verticalmente e describir a evolución espacial e temporal da contaminación.

2. A investigación analítica poderá constar de dúas fases: investigación analítica exploratoria e investigación analítica detallada.

a) Investigación analítica exploratoria da calidade do solo, que ten por obxecto comprobar a existencia de concentracións de substancias contaminantes que poidan implicar que o solo estea alterado ou contaminado. O seu alcance e contido é o establecido no anexo IV do Decreto 60/2009, do 26 de febreiro.

b) Investigación analítica detallada da calidade do solo que ten como finalidade, , permitir unha correcta delimitación do tipo, concentración e distribución das substancias contaminantes no solo e no resto dos medios que poidan verse afectados pola contaminación, así como a cuantificación dos riscos para a saúde das persoas e o medio derivados da presenza de contaminantes. O seu alcance e contido é o establecido no anexo IV do Decreto 60/2009, do 26 de febreiro.

Art. 57. Valoración de riscos

A valoración de riscos é o proceso de identificación, medida e comparación de diversos parámetros, mediante o cal se estudan, analizan e caracterizan os riscos que poden supoñer para a saúde das persoas e o medio, a presenza de determinadas substancias nos medios afectados. O seu alcance e contido é o establecido no anexo IV do Decreto 60/2009, do 26 de febreiro.

Artigo 58. Entidades acreditadas

1. As entidades que realicen o deseño e implantación dos plans de vixilancia e control do solo e augas subterráneas asociadas, as investigacións analíticas, tanto exploratoria

como detallada, as valoracións de risco, o deseño, execución e control e seguimentos da recuperación, deberán estar debidamente acreditadas por unha entidade nacional de acreditación.

2. Os ditos traballos deberá executarse en base a unha proposta realizada por una entidade acreditada e previamente aprobado por parte do órgano competente da Comunidade Autónoma. As entidades acreditadas deberán presentar unha proposta dos devanditos traballos, que deberá ser valorada e aprobada por parte da Administración autonómica con carácter previo á súa execución. Tanto a proposta como a súa implantación deberán ser levadas a cabo pola mesma entidade acreditada, salvo causa xustificada e previa aceptación polo órgano competente en materia de solos contaminados.

3. Os controis periódicos correspondentes aos plans de vixilancia e control do solo e augas subterráneas deberán realizarse por empresas coa acreditación en toma de mostras da matriz a caracterizar.

4. As análises químicas *ex situ* correrán a cargo de laboratorios debidamente acreditados para os parámetros que se determinen.

CAPÍTULO III

Solos Contaminados e persoas obrigadas

Artigo 59. Declaración de solos contaminados

1. O órgano competente en materia de medio ambiente declarará e delimitará os solos contaminados nos supostos contemplados no artigo 34.1) da Lei 22/2011, do 28 de xullo.

2. A resolución que declare un solo como contaminado conterá as seguintes determinacións:

a) Identificación do solo contaminado: Denominación do emprazamento, dirección, municipio, referencia catastral, datos rexistrais e uso do emprazamento.

b) Datos específicos do solo contaminado: Causantes da contaminación, posuidores do solo contaminado, persoas propietarias do solo contaminado, superficie afectada, actividades contaminantes que se desenvolven ou se desenvolveron sobre o terreo, contaminantes presentes e data da declaración de solo contaminado.

c) Datos específicos de recuperación ambiental: Persoas obrigadas principal e subsidiariamente, actuacións necesarias, prazos en que a descontaminación debe

levarse a cabo, custo do tratamento e calquera outra mención de interese.

d) Medidas de control e de seguimento que, no seu caso, haxan de adoptarse.

e) Os usos aos que non poderá destinarse o solo, en tanto subsista a declaración.

f) Fundamentación xurídica e técnica na que se sustenta a declaración.

Artigo 60. Efectos da declaración

1. A declaración dun solo como contaminado obrigará a realizar as operacións necesarias para proceder á súa limpeza e recuperación, na forma e prazos que se determinen na resolución de declaración de solo contaminado.

Con todo, as medidas de recuperación adicionais derivadas dun novo uso do solo que esixa alcanzar niveis de calidade do solo superiores aos niveis asociados ao uso existente no momento en que se produciu a contaminación, non poderán esixirse á persoa causante da mesma. Neste suposto, será a persoa promotora do novo uso quen deba adoptar as medidas adicionais de recuperación.

2. Unha vez que a declaración de solo como contaminado fose firme en vía administrativa, esta será obxecto de nota marxinal no Rexistro da Propiedade, a iniciativa do órgano competente en materia de solos contaminados. A dita nota cancelárase unha vez que se declare que o solo deixou de ter tal consideración.

3. A declaración dun solo como contaminado pode comportar a suspensión da executividade dos dereitos de edificación e outros aproveitamentos do solo no caso de resultar incompatibles coas medidas de limpeza e recuperación do terreo que se establezan, ata que estas se leven a cabo ou se declare o solo como non contaminado.

Artigo 61. Suxeitos responsables

1. A obriga de adoptar medidas de recuperación de solos contaminados, , corresponde ás persoas causantes da contaminación, que cando sexan varias, responderán destas obrigas de forma solidaria e, subsidiariamente, e por esta orde, as persoas propietarias dos solos contaminados e as posuidoras.

Nos supostos de bens de dominio público en réxime de concesión, responderán subsidiariamente por esta orde en defecto de persoa causante ou causantes da contaminación, a posuidora e a propietaria.

2. Serán responsables solidarios ou subsidiarios, das obrigas pecuniarias que resulten desta Lei, os suxeitos que se recollen no artigo 13 da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de Responsabilidade Ambiental, nos termos que devandito artigo establece.

Artigo 62. Reparación en vía convencional de solos contaminados

As medidas de recuperación de solos contaminados poderán levarse a cabo mediante a subscripción de convenios de colaboración entre quen deba adoptar as ditas medidas e as administracións públicas, incluíndo o outorgamento de axudas públicas, previo compromiso de que as posibles plusvalías que adquiran os devanditos solos despois da súa recuperación reverterán, na contía subvencionada, a favor da administración pública que a financiara.

Artigo 63. Recuperación voluntaria de solos

1. A descontaminación do solo para calquera uso previsto, poderá levarse a cabo, sen a previa declaración do solo como contaminado, mediante un proxecto de recuperación voluntaria aprobado polo órgano competente en materia de solos contaminados.
2. Tras a execución do proxecto acreditarase que a descontaminación levouse a cabo nos termos previstos no propio proxecto.
3. A Xunta de Galicia inscribirá no Rexistro da Calidade dos Solos de Galicia, as descontaminacións que se produzan por vía voluntaria.

Artigo 64. Utilidade pública

A recuperación dos solos declarados contaminados considérase de utilidade pública a efectos expropiatorios.

Artigo 65. Prazo para resolver

Os prazos para resolver os procedementos relacionados con solos contaminados ou alterados serán de 12 meses. Transcorrido o devandito prazo sen emitir e notificar a súa resolución terá lugar a caducidade do procedemento.

Artigo 66 Garantía financeira

O órgano competente en materia de solos contaminados poderá esixir a constitución dunha garantía financeira que garanta o cumprimento das obrigas fronte á Administración derivadas das actuacións de recuperación de solos contaminados.

CAPÍTULO IV

Rexistro da calidade do solo

Artigo 67. Rexistro administrativo da calidade do solo

1. O inventario de solos da Comunidade Autónoma de Galicia ao que fai referencia o artigo 35 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, está conformado polo Rexistro Administrativo da Calidade do Solo da Comunidade Autónoma de Galicia que foi creado ao amparo da anterior Lei 10/2008, do 3 de novembro.
2. Este Rexistro Administrativo da Calidade do Solo contén toda a información derivada da aplicación dos procedementos en materia de calidade de solo.
3. O órgano competente en materia de solos contaminados emitirá certificacións dos extremos que consten no rexistro, e que para ese efecto lle sexan solicitadas nos termos previstos na lexislación sobre dereito de acceso á información en materia de medio ambiente, sen prexuízo do que establece a lexislación sobre protección de datos de carácter persoal.

Artigo 68. Relación co planeamento urbanístico

1. Non poderán executarse desenvolvementos urbanísticos nos ámbitos que inclúan solos contaminados en tanto a consellería competente en materia de medio ambiente non declarase que os solos deixaran de ter tal consideración.
2. En relación cos ditos solos e ao obxecto de determinar a viabilidade dos usos previstos no ámbito a desenvolver, para a tramitación dos plans urbanísticos deberá presentarse, xunto coa documentación exixida pola normativa de aplicación, un informe da calidade do solo.

O concello remitirá os plans urbanísticos, con posterioridade a súa aprobación inicial, ao órgano competente en materia de residuos, que deberá emitir informe no prazo de tres meses; transcorrido este, entenderase favorable. En caso de ser desfavorable, o informe indicará expresamente, no seu caso, as normas vulneradas.

TÍTULO VII

Fomento

Artigo 69. Axudas económicas

1. A Comunidade Autónoma de Galicia, no ámbito das súas competencias, poderá outorgar subvencións para incentivar mecanismos de prevención de residuos e a implantación das mellores técnicas dispoñibles na xestión de residuos.
2. Así mesmo, para o cumprimento das obrigas previstas na presente lei en materia de solos poderán establecerse incentivos económicos. . Tales incentivos non poderán

outorgarse a quen causou a contaminación ou alteración do solo e soamente poderán ser percibidos previa constitución das correspondentes garantías financeiras, a fin de asegurar que as plusvalías derivadas do devandito cumprimento, retornarán na contía subvencionada a favor da administración pública que a financiase.

3. En todo caso, se o cumprimento destas obrigas fose realizado con financiamento público, total ou parcialmente, só se poderán recibir axudas previa constitución de garantías financeiras a fin de asegurar que as plusvalías derivadas do devandito cumprimento, reverterán na contía subvencionada a favor da Administración pública que a financiara.

Artigo 70. Promoción

A consellería competente en materia de residuos realizará, con carácter anual, as seguintes accións de promoción e difusión:

- a) Desenvolver, con carácter periódico, campañas de formación e concienciación cidadá dirixidas a fomentar o cumprimento dos obxectivos da presente Lei.
- b) Potenciar a celebración de acordos cos sectores produtivos, representantes empresariais e sindicais e do asociacionismo ambiental, das asociacións de persoas consumidoras e doutras organizacións de participación cidadá.
- c) Promover Convenios con entidades públicas ou privadas, para a implantación de medidas tendentes á educación, investigación, información e asesoramento, orientadas especialmente a pemes, para introducir nas empresas as tecnoloxías menos contaminantes e de prevención en materia de residuos.
- d) Favorecer, a través de acordos coa consellería competente en materia de educación, a integración de contidos en materia de residuos nos ciclos formativos, a fin de mellorar a conciencia ambiental nos/nas estudantes e na cidadanía en xeral.

TÍTULO VIII

Vixilancia, inspección, control e potestade sancionadora

CAPÍTULO I

Vixilancia, inspección e control

Artigo 71. Órganos competentes

A inspección, vixilancia e control do cumprimento da presente lei, así como das súas normas de desenvolvemento, corresponde, no ámbito das súas respectivas

competencias, á consellería con competencias en residuos ou á entidade local correspondente.

Artigo 72. Servizos de inspección e vixilancia da Administración autonómica

1. As funcións de vixilancia e inspección ambiental da Comunidade Autónoma de Galicia relativas ao cumprimento da presente lei serán levadas a cabo por persoal funcionario debidamente habilitado. O devandito persoal terá a condición de axente da autoridade, quedando facultado para acceder, previa identificación e sen necesidade de preaviso, ás instalacións e lugares nos que se desenvolvan as actividades reguladas por esta lei e realizar cantos exames, controis, toma de mostras e recollida de información, incluída gravación de imaxes, estimen oportunos, así como para recoller os feitos constatados en actas, que gozarán de presunción de certeza a efectos probatorios.

2. Para o desempeño das súas funcións, o persoal inspector poderá ir acompañado de persoal de asesoramento técnico. Este persoal asesor estará obrigado a gardar segredo respecto dos datos e informacións de que tivese coñecemento no exercicio destas funcións.

Artigo 73. Inspección

1. No ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia, as entidades e empresas que leven a cabo operacións de xestión de residuos con carácter profesional, os establecementos e empresas que produzan residuos e os sistemas individuais ou colectivos de responsabilidade ampliada da persoa produtora estarán suxeitos ás inspeccións que os órganos competentes estimen necesarias para comprobar se se cumpren os requisitos para o mantemento das autorizacións outorgadas e para continuar coa actividade prevista nas comunicacións segundo o previsto nesta lei.

No caso de que non fora así poderá suspenderse a autorización e paralizarse a actividade de forma provisional e establecerse a obriga de adopción de medidas de prevención ou correctoras.

2. As persoas titulares das entidades e empresas mencionadas no apartado 1 estarán obrigadas a prestar toda a colaboración requirida á administración competente e ao seu persoal inspector, incluída a posta a disposición de calquera documentación relacionada co exercicio da actividade.

3. As inspeccións das operacións de recollida e transporte de residuos cubrirán a orixe, a natureza, a cantidade e o destino dos residuos recollidos e transportados.

4. As autoridades competentes poderán tomar en consideración os rexistros efectuados

con arranxo ao sistema comunitario de xestión e auditoría ambientais (EMAS), ou outros equivalentes, especialmente no que se refire á frecuencia e intensidade das inspeccións.

CAPÍTULO II

Responsabilidade e réxime sancionador

Artigo 74. Potestade sancionadora

No ámbito da Comunidade Autónoma de Galicia o exercicio da potestade sancionadora en materia de residuos e solos contaminados corresponde á consellería con competencias no medio ambiente, salvo as infraccións consistentes no abandono, vertedura ou eliminación incontrolada dos residuos cuxa recollida e xestión corresponde ás entidades locais, así como as infraccións relativas ao depósito ou entrega de residuos sen cumprir as condicións previstas nas ordenanzas locais, en cuxo caso a potestade sancionadora corresponderá ás persoas titulares destas entidades locais.

Artigo 75. Persoas responsables

1. Os residuos terán sempre unha persoa responsable do cumprimento das obrigas que derivan da súa produción e xestión, que se corresponderá co produtor/a ou outro posuidor/a inicial ou o xestor, nos termos previstos nesta lei e nas súas normas de desenvolvemento. Estes suxeitos poderán exercer accións de repetición cando os custos en que incorresen deriven dos incumprimentos legais ou contractuais doutras persoas físicas ou xurídicas.

2. A responsabilidade dos produtores ou outros posuidores iniciais de residuos domésticos e comerciais, conclúe, cando os entreguen nos termos previstos nas ordenanzas locais e no resto da normativa aplicable.

A responsabilidade dos demais produtores ou outros posuidores iniciais de residuos, cando non realicen o tratamento por si mesmos, conclúe cando os entreguen a un negociante para o seu tratamento, ou a unha empresa ou entidade de tratamento autorizada sempre que a entrega sexa acreditada documentalmente e se realice cumprindo os requisitos legalmente esixidos.

3. De conformidade co principio de responsabilidade ampliada da persoa produtora as normas que regulen fluxos específicos de residuos poderán determinar que a responsabilidade da organización da xestión de residuos competerá total ou parcialmente á persoa produtora do produto do que proceden os residuos e que as persoas distribuidoras do devandito produto poderán compartir a dita responsabilidade.

A responsabilidade ampliada da persoa produtora aplicarase sen prexuízo da responsabilidade da xestión de residuos establecida nos apartados anteriores.

Artigo 76. Responsabilidade administrativa

1. Poderán ser sancionadas polos feitos constitutivos das infraccións administrativas recollidas neste Capítulo as persoas físicas ou xurídicas que os cometan mediando dolo ou culpa, de acordo co establecido nesta lei e sen prexuízo, no seu caso, das correspondentes responsabilidades civís, penais e ambientais.

2. Cando o cumprimento do establecido nesta Lei corresponda a varias persoas conxuntamente ou non sexa posible individualizar a responsabilidade atribuíble a cada unha das persoas partícipes na comisión dunha infracción, estas responderán de forma solidaria do cumprimento das sancións e medidas de reposición impostas, de conformidade co disposto no artigo 28.3 da Lei 40/2015, do 1 de outubro de réxime xurídico do sector público.

3. A responsabilidade será solidaria, en todo caso, nos seguintes supostos:

a) Cando o produtor, o posuidor inicial ou o xestor de residuos entregue residuos a unha persoa física ou xurídica distinta das sinaladas nesta lei e na normativa de residuos..

b) Cando sexan varios os responsables e non sexa posible determinar o grao de participación de cada un na realización da infracción.

4. Cando os danos causados ao medio orixináronse por acumulación de actividades debidas a diferentes persoas, a administración competente poderá imputar individualmente esta responsabilidade e os seus efectos económicos.

Artigo 77. Infraccións

As accións ou omisións que contraveñan a presente lei terán o carácter de infraccións administrativas. Estas infraccións clasifícanse en moi graves, graves e leves.

Artigo 78. Infraccións moi graves

Para os efectos desta Lei, constitúen infraccións moi graves:

a) O exercicio dunha actividade descrita nesta Lei sen a preceptiva comunicación ou autorización, ou con ela caducada ou suspendida, así como o incumprimento das obrigas impostas nas autorizacións ou da información incorporada na comunicación, sempre que supuxese perigo grave ou dano á saúde das persoas, prodúcese un dano ou deterioración grave para o medio ou cando a actividade teña lugar en espazos protexidos.

- b) A actuación en forma contraria ao establecido nesta Lei e nas súas normas de desenvolvemento, sempre que supuxese perigo grave ou dano á saúde das persoas, producise un dano ou deterioración grave para o medio ou cando a actividade teña lugar en espazos protexidos.
- c) O abandono, vertedura ou eliminación incontrolada de residuos perigosos.
- d) O abandono, vertedura ou eliminación incontrolada de calquera outro tipo de residuos, sempre que se puxera en perigo grave a saúde das persoas ou se producira un dano ou deterioración grave para o medio.
- e) O incumprimento das obrigas derivadas das medidas provisionais previstas na presente lei.
- f) A ocultación ou a alteración intencionadas de datos achegados en calquera dos trámites administrativos derivados da aplicación desta lei e as súas normas de desenvolvemento.
- g) A elaboración, importación ou adquisición intracomunitaria de produtos con substancias ou preparados prohibidos polo perigo dos residuos que xeran.
- h) Non realizar as operacións de limpeza e recuperación cando un solo fose declarado como contaminado, tras o correspondente requirimento do órgano ambiental competente ou o incumprimento, no seu caso, das obrigas derivadas de acordos voluntarios ou convenios de colaboración para a reparación en vía convencional dos solos contaminados.
- i) A mestura das diferentes categorías de residuos perigosos entre si ou destes cos que non teñan tal consideración, sempre que como consecuencia puxérase en perigo grave a saúde das persoas ou se producira un dano ou deterioración grave no medio.
- j) A entrega, venda ou cesión de residuos perigosos a persoas físicas ou xurídicas distintas das sinaladas nesta lei, así como a aceptación de residuos perigosos en condicións distintas das que aparezan nas correspondentes autorizacións e comunicacións.
- k) O incumprimento das condicións impostas na autorización dos sistemas colectivos no ámbito da responsabilidade ampliada da persoa produtora do produto, cando como consecuencia diso perturbárase gravemente a saúde e hixiene pública, a protección do medio ou a seguridade das persoas consumidoras.
- l) A entrada no territorio galego de residuos perigosos procedentes doutro estado

membro da Unión Europea, así como a saída de residuos perigosos cara aos citados lugares, sen obter os permisos e autorizacións esixidos pola lexislación comunitaria ou os tratados ou convenios internacionais nos que España sexa parte, ou sen cumprir a obriga establecida no artigo 26.5 da Lei 22/2011, do 28 de xullo.

m) Non realizar os plans de vixilancia e control do solo e augas subterráneas, investigacións exploratorias, investigacións detalladas, valoración de riscos ou investigacións do estado final do solo cando sexa obrigatorio de acordo co disposto nesta lei, sempre que se puxera en perigo grave a saúde das persoas ou se producira un dano ou deterioración grave no medio.

n) Non adoptar medidas de recuperación en solos cando así se requira, sempre que se puxera en perigo grave a saúde das persoas ou se producira un dano ou deterioración grave no medio.

ñ) A realización de obras, usos ou actividades en solos declarados como contaminados sen a adopción de medidas de recuperación, así como os movementos de terras en emprazamentos que soportasen actividades potencialmente contaminantes sen a correspondente autorización administrativa previa, sempre que se puxera en perigo grave a saúde das persoas ou se producira un dano ou deterioración grave no medio.

o) O incumprimento das condicións sinaladas nas resolucións emitidas polo órgano competente en materia de solos contaminados nos procedementos regulados nesta lei e na normativa de desenvolvemento, sempre que se puxera en perigo grave a saúde das persoas ou se producira un dano ou deterioración grave no medio.

p) O incumprimento da obriga de informar ao órgano competente en materia solos contaminados da detección de indicios de contaminación, sempre que se puxera en perigo grave a saúde das persoas ou se producira un dano ou deterioración grave no medio.

Artigo 79. Infraccións graves

Para os efectos da presente Lei consideraranse infraccións graves:

a) O exercicio dunha actividade descrita nesta Lei sen a preceptiva comunicación ou autorización, ou con ela caducada ou suspendida, así como o incumprimento das obrigas impostas nas autorizacións ou da información incorporada na comunicación, sen que supuxese un perigo grave ou un dano á saúde das persoas ou se producira un dano ou deterioro grave para o medio.

b) A actuación en forma contraria ao establecido nesta Lei e nas súas normas de

desenvolvemento, sen que supuxese un perigo grave ou un dano á saúde das persoas ou se producira un dano ou deterioro grave para o medio.

c) O abandono, vertedura ou eliminación incontrolada de calquera tipo de residuos non perigosos sen que supuxese un perigo grave ou un dano á saúde das persoas ou se producira un dano ou deterioro grave para o medio.

d) O incumprimento da obriga de proporcionar documentación, a ocultación ou falseamento de datos esixidos pola normativa aplicable ou polas estipulacións contidas na autorización, así como o incumprimento da obriga de custodia e mantemento da devandita documentación así como a ocultación ou falseamento de datos ou non entrega da información ou documentación esixida polo órgano competente cando esta información sexa necesaria para determinar o grao de cumprimento desta normativa e as súas normas de desenvolvemento.

e) A falta de constitución de fianzas ou garantías financeiras, ou da súa renovación, cando sexan obrigatorias.

f) O incumprimento das obrigas derivadas dos convenios e acordos que se establezan en materia de responsabilidade ampliada da persoa produtora do produto, en relación coa produción e xestión de residuos e no ámbito de solos contaminados.

g) A obstrución, por acción ou omisión, da actividade de vixilancia, inspección e control das Administracións públicas, así como o incumprimento das obrigas de colaboración previstas legalmente.

h) A falta de etiquetaxe, a etiquetaxe incorrecta ou parcial dos envases que conteñan residuos perigosos.

i) A mestura das diferentes categorías de residuos perigosos entre si ou destes cos que non teñan tal consideración, sempre que como consecuencia diso non se puxera en perigo grave a saúde das persoas ou se producira un dano ou deterioro grave para o medio.

j) A entrega, venda ou cesión de residuos non perigosos a persoas físicas ou xurídicas distintas das sinaladas na lexislación aplicable, así como a súa aceptación en condicións distintas das que aparezan nas correspondentes autorizacións.

k) A elaboración, a posta no mercado ou a utilización de produtos ou envases no ámbito da responsabilidade ampliada do produtor do produto incumprindo as obrigas que deriven desta lei e das súas normas de desenvolvemento e das condicións impostas na autorización, sempre que non se perturbe gravemente a saúde e hixiene

públicas, a protección do medio ou a seguridade dos consumidores.

l) Non elaborar os plans de minimización de residuos ou os plans empresariais de prevención previstos nas normas de residuos, así como non atender os requirimentos efectuados polo órgano competente en materia de residuos, para que sexan modificados ou completados con carácter previo á súa aprobación.

m) O incumprimento das prohibicións establecidas no artigo 39 da presente lei.

n) A entrada no territorio da Comunidade Autónoma de Galicia de residuos procedentes doutro Estado membro da Unión Europea, así como a saída de residuos cara a outro Estado membro da Unión Europea, sen obter os permisos e autorizacións esixidos pola lexislación comunitaria ou os tratados ou convenios internacionais dos que España sexa parte, ou sen cumprir a obriga establecida no artigo 26.5 da Lei 22/2011, do 28 de xullo.

ñ) A realización de obras, usos ou actividades en solos declarados como contaminados sen a adopción de medidas de recuperación, así como os movementos de terras en emprazamentos que soportasen actividades potencialmente contaminantes sen a correspondente autorización administrativa previa, sen que supuxese un perigo grave ou un dano á saúde das persoas ou se producira un dano ou deterioro grave para o medio.

o) Non elaborar os plans de vixilancia e control do solo e augas subterráneas, investigacións exploratorias, investigacións detalladas, valoración de riscos ou investigacións do estado final do solo cando sexa obrigatorio de acordo co disposto nesta lei, cando non se puxera en perigo grave a saúde das persoas ou se producira un dano ou deterioro grave para o medio.

p) O incumprimento das condicións esixidas ás entidades acreditadas e a realización por estas, de actividades contrarias ao disposto nesta lei e ao que regulamentariamente establézase.

q) A comisión dalgunha das infraccións moi graves cando, pola súa escasa contía ou entidade, non merezan esta cualificación.

Artigo 80. Infraccións leves

Para os efectos desta Lei consideraranse infraccións leves:

a) O atraso na subministración da documentación que haxa que proporcionar á Administración de acordo co establecido pola normativa aplicable, nas estipulacións contidas nas autorizacións ou que deba, no seu caso, acompañar á comunicación.

b) A comisión dalgunha das infraccións indicadas nos artigos 75 e 76 cando, pola súa escasa contía ou entidade, non merezan a cualificación de moi graves ou graves.

c) Calquera infracción do establecido nesta Lei e nas súas normas de desenvolvemento, nas estipulacións contidas nas autorizacións ou no contido da comunicación, cando non estea tipificada como moi grave ou grave.

Artigo 81. Sancións

As infraccións tipificadas nos artigos 75, 76 e 77 da presente lei darán lugar á imposición de todas ou algunhas das seguintes sancións:

1. No caso de infraccións moi graves:

a) Multa desde 45.001 euros ata 1.750.000 euros, agás se se trata de residuos perigosos. Nese caso a multa poderá ser desde 300.001 euros ata 1.750.000 euros.

b) Inhabilitación para o exercicio de calquera das actividades previstas nesta Lei por un período de tempo non inferior a un ano nin superior a dez.

c) Nos supostos de infraccións tipificadas nas letras a), b), e), f) e i) do artigo 75, clausura temporal ou definitiva, total ou parcial, das instalacións ou aparellos, por un prazo máximo de 5 anos, salvagardándose nestes casos os dereitos das persoas traballadoras de acordo co previsto na lexislación laboral.

d) Nos supostos de infraccións tipificadas nas letras a), b), e), f), g) , i) do artigo 75, revogación da autorización ou suspensión por un tempo non inferior a un ano nin superior a dez.

2. No caso de infraccións graves:

a) Multa desde 901 euros ata 45.000 euros agás se se trata de residuos perigosos, nese caso a multa será desde 9.001 euros ata 300.000 euros.

b) Inhabilitación para o exercicio de calquera das actividades previstas nesta lei por un período de tempo inferior a un ano.

c) Nos supostos de infraccións tipificadas nas letras a), b), e), g), i), j) do artigo 76 revogación da autorización ou suspensión por un tempo de ata un ano.

3. As infraccións leves sancionaranse cunha multa de ata 900 euros. Se se trata de residuos perigosos esta será de ata 9.000 euros.

4. Nos supostos de infraccións reguladas no apartado g) do artigo 75 e nos apartados k), l) e m), do artigo 76, o órgano que exerza a potestade sancionadora poderá acordar

tamén, como sanción accesoria o comiso das mercadorías, nese caso determinará o destino final.

5. As persoas físicas ou xurídicas que fosen sancionadas por faltas graves ou moi graves derivadas do incumprimento da presente lei non poderán obter subvencións nin outro tipo de axudas da Xunta de Galicia ata cumprir a sanción e, no seu caso, executar as medidas correctoras pertinentes.

Artigo 82. Gradación das sancións

1. O órgano que exerza a potestade sancionadora deberá gardar a debida adecuación entre a sanción e o feito constitutivo da infracción, considerándose especialmente a súa repercusión, a súa transcendencia polo que respecta á saúde e seguridade das persoas e do medio ou bens protexidos por esta Lei, as circunstancias do responsable, o seu grao de intencionalidade, participación e beneficio obtido, a reincidencia, por comisión no termo dun ano de máis dunha infracción da mesma natureza cando así fose declarado por resolución firme en vía administrativa, su reiteración, así como a irreversibilidade dos danos ou deterioro producidos.

2. En ningún caso a multa que se impuxese pola comisión dunha infracción tipificada na presente lei resultará máis beneficiosa para quen cometeu a infracción que o cumprimento da disposición infrinxida, podendo incrementarse a súa contía ata o dobre desta aínda que iso supoña exceder as sancións máximas previstas no artigo precedente. A valoración do beneficio ilícito farase con arranxo a valores e prezos de mercado.

Artigo 83. Prescrición das infraccións

1. As infraccións previstas na presente Lei prescribirán nos seguintes prazos:

- a) As infraccións moi graves, aos cinco anos.
- b) As infraccións graves, aos tres anos.
- c) As infraccións leves, ao ano.

2. O prazo de prescrición comezará a contarse desde o día en que a infracción se houberse cometido, coas seguintes particularidades:

- a) Cando se tratase de infraccións continuadas, o prazo de prescrición comezará a contar desde o momento da finalización ou cesamento da acción ou omisión que constitúe a infracción.
- b) Cando non fosen inmediatamente perceptibles os danos ao medio ambiente

derivados das infraccións, o prazo de prescrición comezará a contar desde o momento da súa manifestación ou coñecemento.

3. Interromperá a prescrición, a iniciación, con coñecemento da parte interesada, do procedemento sancionador, reiniciándose o prazo de prescrición se o expediente sancionador estivese paralizado durante máis dun mes por causa non imputable á parte presuntamente responsable.

Artigo 84. Prescrición das sancións

1. As sancións impostas pola comisión de infraccións leves prescribirán ao ano, as impostas por faltas graves aos tres anos e as impostas por faltas moi graves aos cinco anos.

2. O prazo de prescrición das sancións comezará a contarse desde o día seguinte a aquel en que adquira firmeza a resolución pola que se impón a sanción, sexa executable a resolución pola que se impón a sanción ou transcorrese o prazo para recorrela.

3. Interromperá a prescrición a iniciación, con coñecemento da persoa interesada, do procedemento de execución, volvendo transcorrer o prazo se aquel está paralizado durante máis dun mes por causa non imputable ao infractor.

4. No caso de desestimación presunta do recurso de alzada interposto contra a resolución pola que se impón a sanción, o prazo de prescrición da sanción comezará a computarse desde o día seguinte a aquel no que finalice o prazo legalmente previsto para a resolución do devandito recurso.

Artigo 85. Publicidade das sancións

Os órganos que exerzan a potestade sancionadora poderán acordar, cando estimen que existen razóns de interese público e a través do procedemento que regulamentariamente determinen, a publicación, no diario oficial correspondente e a través dos medios de comunicación social que considere oportunos, das sancións impostas pola comisión de infraccións graves e moi graves, así como os nomes e apelidos ou razón social das persoas físicas ou xurídicas responsables, unha vez que ditas sancións adquirisen o carácter de firmes.

Artigo 86. Concorrenza de sancións e relacións coa orde xurisdiccional penal

1. Non poderán sancionarse os feitos que fosen sancionados penal ou administrativamente, nos casos en que se aprecie identidade de suxeito, feito e

fundamento.

2. Cando se impuxo unha sanción polos mesmos feitos e non concorra a identidade de suxeito e fundamento, o órgano competente para resolver deberá ter en conta a efectos de graduar a sanción que, no seu caso, deba impoñer, podendo minorala, sen prexuízo de declarar a comisión da infracción.

3. En calquera momento do procedemento sancionador, cando o órgano competente estimase que os feitos puidesen ser constitutivos de ilícito penal, comunicaráo ao Ministerio Fiscal, solicitándolle testemuño sobre as actuacións practicadas respecto da comunicación e, suspendéndose a tramitación do procedemento sancionador mentres a autoridade xudicial non ditase resolución firme que poña fin ao procedemento ou teña lugar o sobreseemento ou o arquivo das actuacións ou se produza a devolución do expediente polo Ministerio Fiscal. De non apreciarse a existencia de ilícito penal, o órgano administrativo competente continuará a tramitación do procedemento sancionador desde que ten coñecemento da resolución que pon fin ao procedemento, ou o sobreseemento ou o arquivo das actuacións. . Os feitos declarados probados na resolución xudicial firme vincularán ao órgano administrativo.

4. Cando o órgano competente tivese coñecemento de que se está desenvolvendo un proceso penal sobre os mesmos feitos, solicitará do órgano xudicial comunicación sobre as actuacións adoptadas.

Recibida a comunicación, e se se estimase que existe identidade de suxeito, feito e fundamento entre a infracción administrativa e a infracción penal que puidese corresponder, o órgano competente para a resolución do procedemento sancionador acordará a súa suspensión ata que se ditase resolución xudicial.

No caso de que a resolución xudicial non estimase a existencia de ilícito penal, o órgano competente poderá continuar a tramitación do procedemento sancionador. En todo caso, os feitos declarados probados por resolución xudicial penal firme vincularán ao órgano administrativo respecto dos procedementos sancionadores que substancien.

5. Cando un só feito constituía dous ou máis infraccións con arranxo a esta Lei, e a outras Leis que fosen de aplicación, impoñerase ao suxeito infractor a sanción de maior gravidade.

Artigo 87. Reparación do dano e indemnización

1. Sen prexuízo da sanción que se puidese impoñer, o infractor quedará obrigado á reposición da situación alterada ao seu estado orixinario, así como á indemnización dos

danos e prexuízos causados, que poderán ser determinados polo órgano competente, debendo, neste caso, comunicarse ao infractor para a súa satisfacción no prazo que para o efecto se determine.

2. Nos casos de danos ambientais, a persoa infractora estará obrigada á reparación nos termos da normativa vixente sobre responsabilidade ambiental.

3. Cando as condutas sancionadas houberen causado danos ou prexuízos ás Administracións e a contía destinada a indemnizar estes danos non quedase determinada no expediente, fixarase mediante un procedemento complementario, cuxa resolución será inmediatamente executiva. Este procedemento será susceptible de terminación convencional, pero nin esta nin a aceptación polo infractor da resolución que puidese recaer implicarán o recoñecemento voluntario da súa responsabilidade. A resolución do procedemento poñerá fin á vía administrativa.

Artigo 88. Multas coercitivas e execución subsidiaria

1. Se as persoas infractoras non procedesen á restauración ou indemnización dos danos causados, de acordo co establecido nesta lei, e unha vez transcorrido o prazo sinalado no requirimento correspondente, o órgano competente para o inicio do expediente poderá acordar a imposición e reiteración de multas coercitivas, ata o efectivo e completo cumprimento da resolución que poña fin ao procedemento sancionador, ou a execución subsidiaria. A contía de cada unha das multas coercitivas non superará, no seu caso, un terzo da multa fixada por infracción cometida.

2. A contía das multas coercitivas fixarase tendo en conta os seguintes criterios:

a) O atraso no cumprimento da obriga de reposición desde a data na que a resolución sancionadora sexa executiva.

b) A existencia de intencionalidade.

c) A natureza dos prexuízos causados, en particular cando afecte a recursos ou espazos únicos, escasos ou protexidos.

d) A reincidencia no incumprimento da obriga de reparación de danos causados ao medio.

Así mesmo, nestes casos e no caso de que non se realicen as operacións de limpeza e recuperación de solos contaminados, poderá procederse á execución subsidiaria por conta da persoa infractora e á súa costa.

3. A imposición de multas coercitivas esixirá que no requirimento indíquese o prazo de

que se dispón para o cumprimento da obriga e a contía da multa que pode ser imposta. En todo caso, o prazo deberá ser suficiente para cumprir a obriga. No caso de que, unha vez imposta a multa coercitiva, mantéñase o incumprimento que a motivou, poderá reiterarse por lapsos de tempo que sexan suficientes para cumprir o ordenado. As multas coercitivas son independentes e compatibles coas que se poidan impoñer en concepto de sanción.

4. A medida provisional deberá de ser ratificada, revocada, ou modificada, na resolución que poña fin ao procedemento sancionador

5. A execución forzosa de resolucións que obriguen a realizar as medidas de prevención, de evitación e de reparación de danos ambientais, serán as reguladas pola normativa sobre responsabilidade ambiental.

CAPÍTULO III

Procedemento sancionador

Artigo 89. Procedemento sancionador e sanción

1. A imposición de sancións e a esixencia de responsabilidades con arranxo á presente Lei realizarase mediante a instrución do correspondente procedemento sancionador de acordo co disposto na Lei 39/2015, do 1 de outubro, do Procedemento Administrativo Común das Administracións Públicas.

2. A resolución que poña fin ao procedemento será motivada, e resolverá todas as cuestións expostas no expediente. A resolución haberá de ditarse no prazo máximo dun ano desde a incoación do procedemento.

3. Na resolución non poderán aceptarse feitos distintos dos determinados no curso do procedemento, con independencia da súa diferente valoración xurídica. Con todo, cando o órgano competente para resolver considere que a infracción ou a sanción revisten maior gravidade que a determinada na proposta de resolución, notificarase á persoa inculpada para que achegue cantas alegacións estime convenientes no prazo de quince días.

4. A resolución será executiva cando non caiba contra a mesma ningún recurso ordinario en vía administrativa, podendo adoptarse nesta as disposicións cautelares precisas para garantir a súa eficacia en tanto non sexa executiva e que poderán consistir no mantemento das medidas provisionais que no seu caso se adoptaron.

Artigo 90. Medidas provisionais

1. Iniciado o procedemento sancionador, a persoa titular do órgano competente para resolvelo, por propia iniciativa ou a proposta de quen realice a instrución, poderá adoptar en calquera momento, mediante acordo motivado, as medidas de carácter provisional que estime necesarias para asegurar a eficacia da resolución que puidese recaer e evitar o mantemento dos riscos ou danos para a saúde humana e o medio. As ditas medidas deberán ser proporcionadas á natureza e gravidade das presuntas infraccións, e poderán consistir en:

- a) Medidas de corrección, seguridade ou control que impidan a continuidade na produción do dano.
- b) Precintado de aparellos, equipos ou vehículos.
- c) Clausura temporal, parcial ou total do establecemento.
- d) Suspensión temporal da autorización para o exercicio da actividade pola empresa.

2. Coa mesma finalidade, o órgano competente, nos casos de urxencia e para a protección provisional dos intereses implicados, poderá adoptar as medidas provisionais imprescindibles con anterioridade á iniciación do procedemento, cos límites e condicións establecidos no artigo 56 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, sen que poidan en ningún caso exceder o prazo de quince días. Estas medidas poderán incluír a suspensión da autorización e a prohibición do exercicio das actividades comunicadas cando a autoridade competente comprobe que unha empresa non cumpre cos requisitos establecidos na autorización concedida ou na comunicación presentada.

3. Non se poderá adoptar ningunha medida provisional sen o trámite de audiencia previa ás persoas interesadas, salvo que concorran razóns de urxencia que aconsellen a súa adopción inmediata, baseadas na produción dun dano grave para a saúde humana ou do medio, ou que se trate do exercicio dunha actividade regulada nesta Lei sen a preceptiva autorización ou con ela caducada ou suspendida, nese caso a medida provisional imposta deberá ser revisada ou ratificada tras a audiencia ás persoas interesadas.

No trámite de audiencia previsto neste apartado darase ás persoas interesadas un prazo máximo de quince días para que poidan achegar cantas alegacións, documentos ou informacións estimen convenientes.

4. As medidas provisionais descritas neste artigo serán independentes das resolucións que sobre a solicitude de adopción de medidas provisionais poidan adoptar os xuíces e Tribunais debidas ao exercicio de accións de responsabilidade por persoas lexitimadas.

Artigo 91. Órganos competentes

1. Nos casos en que, de acordo co establecido na presente lei, a potestade sancionadora correspondese á Comunidade Autónoma de Galicia, a incoación e instrución dos procedementos sancionadores será competencia da xefatura territorial da consellería competente en materia de residuos.

Cando a infracción refírase ao traslado de residuos, a competencia territorial corresponderá á xefatura en cuxo ámbito se detectou a infracción.

2. A iniciación do procedemento sancionador poñerase en coñecemento do órgano competente en materia de residuos, que poderá reclamar para si a súa tramitación se estimase que a presunta infracción pon en perigo grave a degradación do medio ou está incurso no suposto regulado polo apartado 3 deste artigo.

3. A resolución dos procedementos sancionadores aos que se refire o número anterior corresponderá:

a) Nas infraccións leves, á persoa titular da xefatura territorial da consellería competente en residuos.

b) Nas infraccións graves, á persoa titular da dirección xeral competente en materia de residuos.

c) Nas infraccións moi graves, á persoa titular da consellería competente en materia de residuos.

Se o ámbito afectado incluíse territorios de dous ou máis provincias, a incoación e instrución do procedemento corresponderá á dirección xeral competente en materia de residuos, cuxo titular será tamén competente para sancionar a comisión de infraccións leves.

4. Cando a potestade sancionadora estea atribuída ás entidades locais de conformidade co previsto nesta lei, a competencia para resolver o procedemento corresponderá á persoa que ostente a alcaldía.

5. A Comunidade Autónoma de Galicia será competente, en todo caso, para instruír e resolver os procedementos sancionadores cando os feitos constitutivos da infracción afectasen a máis dun termo municipal dentro da mesma provincia, debendo notificar aos concellos afectados os actos e resolucións que se adoptasen no exercicio desta competencia.

Disposición adicional primeira. *Tramitación electrónica*

A tramitación dos procedementos administrativos e das obrigas de información previstas nesta Lei deberase levar a cabo por vía electrónica, de conformidade co previsto na presente lei e a súa normativa de desenvolvemento.

A Xunta de Galicia adoptará as medidas necesarias e incorporará nos seus respectivos ámbitos as tecnoloxías precisas para garantir a interoperatividade dos distintos sistemas, de acordo coa lexislación aplicable nesta materia.

Disposición adicional segunda. *Recuperación de solos obxecto de verteduras incontroladas*

Ao obxecto de emendar os efectos causados por unha xestión dos residuos contraria ás normas previstas nesta lei, acometeranse as obras necesarias para a restitución á situación anterior dos terreos que foron obxecto de verteduras incontroladas ou dun inadecuado depósito dos residuos por parte do actual propietario cando o responsable da contaminación fose descoñecido ou mediara un contrato de compravenda entre o anterior propietario e o actual con carácter posterior á irregularidade cometida.

Disposición adicional terceira. *Xestión colectiva de residuos municipais*

A Sociedade Galega de Medio Ambiente é a entidade que continuará realizando as actividades de xestión colectiva dos residuos municipais que se engloban no sistema promovido pola Administración autonómica para a xestión institucional dos residuos domésticos, de conformidade co establecido nesta Lei e na disposición adicional vixésimo primeira da Lei 2/2013, do 26 de xaneiro, de orzamentos xerais da Comunidade Autónoma de Galicia para o ano 2014, modificada pola Lei 3/2018, do 26 de decembro, de medidas fiscais e administrativas.

Disposición transitoria primeira. *Procedemento de traslado de residuos*

En tanto non se desenvolva normativa regulamentaria específica o procedemento de traslados levarase a cabo de xeito telemático a través da plataforma habilitada para o efecto pola Comunidade Autónoma de Galicia de acordo co procedemento establecido na normativa básica estatal.

Disposición transitoria segunda. *Adaptación ao novo réxime de responsabilidade ampliada do produtor*

De conformidade co disposto na Disposición transitoria cuarta da Lei 22/2011, do 28 de

xullo, en tanto non se adapten as autorizacións dos sistemas integrados de xestión existentes á entrada en vigor desta lei ao novo réxime de responsabilidade ampliada do produtor, as renovacións ou modificacións destas autorizacións, rexeranse polo establecido na Lei 10/1998, do 21 de abril, a Lei 10/2008, do 3 de novembro, e as normas reguladoras de cada fluxo de residuos

Disposición transitoria terceira. Adaptación ao novo réxime de fianzas

As persoas rexistradas no Rexistro Xeral de Produtores e Xestores de Residuos de Galicia que estean levando a cabo actividades que se vexan afectadas polas novas garantías financeiras establecidas neste lei, disporán do prazo de 6 meses para solicitar a adaptación da súa autorización o comunicación e do prazo dun ano para presentar a fianza correspondente ao exercicio da súa actividade.

Aquelas persoas que no prazo indicado non teñan depositadas as fianzas requiridas serán dadas de baixa de oficio no rexistro.

Disposición Transitoria Cuarta. Réxime transitorio aplicable aos subprodutos na Comunidade Autónoma de Galicia

De conformidade co sinalado na Disposición Transitoria Primeira da Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados todas aquelas persoas que contaran cunha resolución de declaración de subproduto emitida polo órgano competente da Comunidade Autónoma, poderán seguir considerando como tal o residuo, en tanto o Ministerio con competencias nesta materia non entre a regular o tipo de residuo en cuestión pronunciándose sobre a procedencia ou non de consideralo como un subproduto.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa*

Quedan derogadas todas as normas de igual ou inferior rango que contradigan ou se opoñan ao disposto nesta lei e, en concreto:

- a) Lei 10/2008, do 3 de novembro, de residuos de Galicia excepto o Título IV, artigos 30 a 36, como consecuencia do sinalado na Disposición Transitoria Segunda..
- b) Decreto 59/2009, do 26 de febreiro, de rastrexabilidade de residuos.
- c) Decreto 154/1998, do 28 de maio, polo que se publica o catálogo de residuos de Galicia.

Disposición final primeira. *Habilitación normativa*

Habílítase ao Consello da Xunta de Galicia e á persoa titular da onsellería con

competencia en residuos, no seu caso, para que, no prazo dun ano, dite as disposicións necesarias para o desenvolvemento e aplicación da presente Lei.

Disposición final segunda. *Entrada en vigor*

A presente Lei entrará en vigor aos vinte días seguintes ao da súa publicación no Diario Oficial de Galicia.